EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

موعظة النساء

Mawʿiẓat an-nisāʾ

Îndemn către femei

ʿAbd al-Razzāq
al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Îndemn către femei

Credință, pudoare și îndrumare pentru femeia musulmană

موعظة النساء

Mawʿiẓat an-nisāʾ

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: موعظة النساء
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Mawʿiẓat an-nisāʾ (موعظة النساء), ediția arabă integrală de 65 de pagini publicată pe site-ul autorului.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Introducere 1
Principii măreţe 3
Îndrumările Coranului pentru femeia musulmană 15
Adorarea lui Allah 17
Hijabul şi păstrarea pudorii 18
Adunările cu bărbaţii 19
Felul de a vorbi 19
Statornicia în propria casă 20
La ieşirea din casă 21
Privirea şi păstrarea castităţii 21
Ceea ce Allah a rânduit fiecăruia 22
Pudoarea 23
Calea apropierii de Allah 24
Ispita femeilor şi răul amestecului dintre bărbaţi şi femei 27
O lecţie măreaţă din istoria unei nobile Companioane 34
O femeie dintre locuitorii Paradisului 40
Statornicirea femeii şi demnitatea ei 45
Cugetări despre coborârea privirii şi păstrarea castităţii 52
Sfat şi vestire bună 61
Binefacerea veşmintelor şi ispitirea prin ele 66
Podoaba credinţei 79
Glosar 88
Bibliografie 89
Indice 90

Introducere

مقدمة

Laudă lui Allah, Care ne-a dăruit Coranul, ne-a călăuzit spre credință, ne-a deschis piepturile pentru Islam și ne-a făcut dintre membrii comunității lui Muḥammad ﷺ, cel mai bun dintre oameni! Mărturisesc că nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat, Stăpânul Atoateștiutor. Mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său, alesul și prietenul Său apropiat, cel mai bun dintre oameni. Allah să trimită binecuvântări și pace asupra lui, a familiei și a nobililor săi Companioni.

În cele ce urmează: această lucrare cuprinde mai multe sfaturi și îndrumări privitoare la femeia musulmană. Multe dintre ele au fost, la origine, cuvântări pe care le-am ținut în momente diferite. Unii oameni de seamă mi-au sugerat să fie tipărite împreună, în nădejdea că Allah le va face folositoare. Din călăuzirea nobilului nostru Profet ﷺ făcea parte îndreptarea unor îndemnuri și aduceri-aminte anume către femei.

După cum este transmis în al-Bukhārī[1], Ibn ʿAbbās, Allah să fie mulțumit de amândoi, a spus: „Trimisul lui Allah ﷺ a ieșit, a împlinit rugăciunea, apoi a ținut cuvântarea. După aceea a mers la femei, le-a îndemnat, le-a adus aminte și le-a poruncit să dea milostenie."

Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar a spus: „Printre foloasele acestui hadith se află faptul că este recomandat să li se adreseze femeilor îndemnuri, să fie învățate rânduielile Islamului și să li se aducă aminte de ceea ce le revine."[2]

Am numit aceste povețe și sfaturi Îndemn către femei. Numai de la Allah nădăjduim să le ajute pe femeile și pe fiicele

1 Nr. 5249.

2 Fatḥ al-bārī, 2/468.

musulmanilor în orice bine, îndreptare, cinste și înălțare și să le ferească de încercările care duc în rătăcire, văzute și ascunse. El aude și răspunde rugilor. Izbânda mea este numai de la Allah; în El mă încred și către El mă întorc. Nu există putere și nici tărie decât prin Allah, Cel Preaînalt, Cel Mare. Allah să trimită binecuvântări și pace asupra Profetului nostru Muḥammad, a familiei și a Companionilor săi.

Principii măreţe

أصول عظيمة

O, tu, cea ajutată să urmeze binele! Allah să-ţi înfrumuseţeze viaţa prin ştiinţă şi credinţă, timpul prin ascultare şi binefacere şi trupul prin acoperire şi pudoare! Îţi dăruiesc această povaţă, nădăjduind că Allah, Cel fără de cusur, o va face folositoare pentru tine, mai ales că te afli într-un loc în care eşti un exemplu de bine, statornicie şi ascultare de Allah, Binecuvântatul şi Preaînaltul.
Nobilă soră, trebuie să ai mereu în vedere că binefacerea lui Allah asupra ta prin această religie este măreaţă, iar darul călăuzirii către ea este însemnat. Aceasta este religia pe care El a ales-o pentru robii Săi şi pe care le-a desăvârşit-o; El, Preaslăvitul şi Preaînaltul, nu primeşte de la ei nicio altă religie. Allah Preaînaltul a spus:

﴿إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ﴾

Religia, la Allah, este Islamul.
Coran, 3:19

Preaînaltul a mai spus:

﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ﴾

Cine caută altă religie decât Islamul, aceasta nu-i va fi primită, iar în Viaţa de Apoi va fi dintre cei pierzători.
Coran, 3:85

Și a spus:

﴿ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا﴾

Astăzi v-am desăvârșit religia, am împlinit asupra voastră binefacerea Mea și am ales pentru voi Islamul ca religie.
Coran, 5:3

Da, aceasta este religia prin care Allah a îndreptat crezurile și purtarea, viața lumească și Viața de Apoi, a înfrumusețat partea văzută și cea lăuntrică a omului și i-a izbăvit pe cei care au îmbrățișat-o și s-au ținut de ea din ghearele deșertăciunii, din prăpăstiile josniciei și de pe căile alunecoase ale abaterii și rătăcirii. Este religia măreață și binecuvântată, roditoare de binefaceri binecuvântate și de roade folositoare, care se întorc asupra celui ce se ține de ea în această lume și în Viața de Apoi.

În această împrejurare, nobilă soră, trebuie să-ți amintești și să ai în vedere câteva principii mărețe. Cugetarea la ele te ajută să te ții de călăuzirea și de îndrumările mărețe ale religiei și să le primești cu inima deschisă și cu mulțumire. Ele îi luminează femeii musulmane calea și îi îndreaptă mersul, cu voia lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, dacă este ajutată să le cunoască și să le împlinească. Voi atrage atenția asupra celor mai însemnate și mai mărețe dintre ele, nădăjduind că Allah le va face folositoare pentru tine.

În primul rând: trebuie să știi cu deplină încredințare că cele mai bune, mai drepte, mai desăvârșite și mai mărețe hotărâri sunt hotărârile Stăpânului lumilor și Creatorului tuturor făpturilor, Binecuvântatul și Preaînaltul:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾

Cine este mai bun decât Allah în judecată pentru un neam încredințat?
Coran, 5:50

﴿أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَحْكَمِ ٱلْحَٰكِمِينَ﴾

Oare nu este Allah Cel mai drept dintre judecători?
Coran, 95:8

﴿وَهُوَ خَيْرُ ٱلْحَٰكِمِينَ﴾

El este Cel mai bun dintre judecători.
Coran, 7:87

Dacă femeia musulmană este încredințată de aceasta, nu va șovăi să primească nicio hotărâre despre care află că Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a rânduit-o și a poruncit-o.

Al doilea lucru: trebuie să înțelegi că fericirea și demnitatea ta sunt legate pe deplin de această religie, de ascultarea de Stăpânul lumilor și de ținerea de hotărârile și de Legea Sa. Partea ta din fericire este pe măsura părții tale din ascultare și statornicie. Allah Preaînaltul a spus:

﴿إِن تَجْتَنِبُواْ كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُم مُّدْخَلًا كَرِيمًا﴾

Dacă vă feriți de păcatele mari care v-au fost oprite, vă vom șterge faptele rele și vă vom face să intrați într-un loc de cinste.
Coran, 4:31

Allah Preaînaltul a mai spus:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّىٰهَا وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّىٰهَا﴾

Izbândește acela care își curăță sufletul și pierde acela care îl întinează.

Coran, 91:9-10

Versetele cu acest înțeles sunt numeroase.

Al treilea lucru: Allah să te ajute să iei aminte că femeia musulmană are în această viață numeroși dușmani care caută să-i dărâme demnitatea și să-i zdruncine calea cinstei, a izbânzii și a fericirii.

Ei caută să o arunce în mocirla josniciei și a stricăciunii și își pun în slujba acestui scop toate puterile. În fruntea acestor dușmani se află Satana, dușmanul lui Allah, al religiei și al robilor Săi credincioși. Allah Preaînaltul a spus:

﴿إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَٱتَّخِذُوهُ عَدُوًّا ۚ إِنَّمَا يَدْعُواْ حِزْبَهُۥ لِيَكُونُواْ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ﴾

Satana vă este dușman, așadar luați-l drept dușman! El nu-și cheamă partizanii decât ca să fie dintre oamenii Văpăii.

Coran, 35:6

Trebuie să te ferești cu toată grija de acești dușmani, a căror țintă și dorință cea mai mare sunt ca femeia musulmană să se lepede de purtarea sa, de bunele rânduieli ale religiei sale și de pricinile cinstei și izbânzii sale în această lume și în Viața de Apoi.

Al patrulea lucru: o, tu, cea ajutată să urmeze binele, trebuie să crezi cu deplină încredințare că ajutorul de a face binele, îndreptarea, statornicia și dobândirea binelui, binecuvântării și demnității sunt în mâna lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul. În mâna Sa se află frâiele tuturor lucrurilor și cheile cerurilor și ale

pământului. Pe cel pe care Allah îl înalţă, acela este cinstit, iar pe cel pe care El îl înjoseşte, acela este înjosit. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَمَن يُهِنِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن مُّكْرِمٍ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ﴾

Pe cel pe care Allah îl înjoseşte nimeni nu-l poate cinsti. Allah face ceea ce voieşte.

Coran, 22:18

De aceea, în această privinţă trebuie să-ţi întăreşti legătura cu Allah şi să cauţi mereu şi neîncetat adăpost la El, cerându-I călăuzire, ajutor şi statornicie în religie, să te ferească de încercări, să-ţi îndrepte religia, să te îndepărteze de rele şi să te ferească de împrejurările îndoielii şi ale stricăciunii. Cine se îndreaptă către Allah cu sinceritate în rugă şi în nădejde, Allah îi împlineşte dorinţa şi îi înlesneşte dobândirea ei. Printre rugile măreţe se află:

اللهم أصلح لي ديني الذي هو عصمة أمري، وأصلح لي دنياي التي فيها معاشي، وأصلح لي آخرتي التي فيها معادي، واجعل الحياة زيادة لي في كل خير، واجعل الموت راحة لي من كل شر

O, Allah, îndreaptă-mi religia, care este ocrotirea treburilor mele! Îndreaptă-mi viața lumească, în care se află traiul meu, și îndreaptă-mi Viața de Apoi, spre care este întoarcerea mea! Fă viața un spor pentru mine în orice bine, iar moartea o odihnă de orice rău![3]

Al cincilea lucru: cea mai mare grijă a ta în această viață, o, tu, cea ajutată să urmeze binele, să fie dobândirea cinstei la Allah, câștigarea fericirii prin mulțumirea Sa și strădania pentru ceea ce El le-a pregătit nobililor Săi robi, despre care a spus:

﴿أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ﴾

Aceia sunt cinstiți în grădini.
Coran, 70:35

Aceasta este adevărata cinste. Allah Preaînaltul a spus:

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ ٱللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ﴾

Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios.
Coran, 49:13

În Ṣaḥīḥ, Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, a relatat: „Profetul ﷺ a fost întrebat: «Cine este cel mai cinstit dintre

3 Relatat de Muslim (7078).

oameni?» El a răspuns: «Cel mai evlavios dintre ei.»”[4] Cine caută cinstea pe altă cale decât aceasta aleargă numai după o nălucire și merge pe calea dezamăgirii, a pierderii și a pieirii.

Al șaselea lucru: trebuie să știi, o, tu, cea ajutată să urmeze binele, că hotărârile Legii islamice privitoare la femeie sunt asemenea tuturor hotărârilor religiei: desăvârșite în înțelepciune și întocmire, lipsite de neajunsuri, cusururi, nedreptate și greșeală. Cum să nu fie astfel, când sunt hotărârile Celui mai bun dintre judecători și revelația Stăpânului lumilor, Înțelept în rânduirea Sa, Atoatevăzător asupra robilor Săi și Cunoscător al celor în care se află fericirea, izbânda și îndreptarea lor în această lume și în Viața de Apoi?

De aceea, a spune despre vreuna dintre hotărârile lui Allah privitoare la femeie sau la altceva că ar cuprinde nedreptate, știrbire a drepturilor, asuprire ori greșeală este una dintre cele mai mari încălcări, dintre cele mai grave păcate și dintre cele mai înjositoare purtări. Cine spune aceasta sau ceva asemenea nu I-a dat Domnului său cinstirea cuvenită și nu L-a prețuit așa cum se cuvine. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾

Ce aveți de nu-I acordați lui Allah măreția cuvenită?
Coran, 71:13

4 Relatat de al-Bukhārī (3374).

Adică nu vă purtați cu El așa cum vă purtați cu cineva pe care îl cinstiți; cinstirea înseamnă preamărire. Din cinstirea Lui, Cel fără de cusur, face parte să te ții de hotărârile Sale, să asculți de poruncile Sale și să crezi că în ele se află nevătămarea, desăvârșirea și înălțarea. Cine crede contrariul este departe de cinstirea Lui. Cât de vrednic este să ajungă la înjosire și rușine în această lume și în Viața de Apoi! Să ne temem, așadar, de Allah și să preamărim hotărârile Sale:

﴿وَمَن يُعَظِّمْ شَعَـٰٓئِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى ٱلْقُلُوبِ﴾

Cine cinstește riturile lui Allah [să știe că] aceasta vine din evlavia inimilor.

Coran, 22:32

Acestea sunt câteva dintre temeiurile importante, regulile mărețe și fundamentele trainice pe care trebuie să ni le amintim mereu, pentru ca inimile noastre să se înmoaie, sufletele noastre să fie mulțumite și să primim toate hotărârile lui Allah cu inima deschisă și liniștită, îndreptându-ne spre poruncile Sale, Preaslăvitul și Preaînaltul, care sunt pricina fericirii și calea izbânzii în această lume și în Viața de Apoi.

Apoi, o, tu, cea ajutată să urmeze binele: când religia Islamului a venit cu hotărârile privitoare la femeie — precum vălul, pudoarea, rămânerea în case, ferirea de amestecul nepotrivit între bărbați și femei și celelalte despre care va fi vorba —, a venit cu ele pentru a o ocroti și a o păstra, pentru a-i apăra onoarea și locul și pentru a o feri de rău și stricăciune. Prin aceste rânduieli ea este îmbrăcată în veșmintele curăției și castității. În cumpăna Islamului, femeia este o perlă prețioasă și o nestemată nobilă, care trebuie ferită de orice vătămare și ocrotită de orice josnicie.

Cât de măreţe sunt hotărârile religiei noastre, cât de înalt este locul lor, cât de mare le este binecuvântarea şi cât de frumoase sunt roadele lor pentru cel pe care Allah îl ajută să se ţină de ele! Cine se leapădă însă de regulile religiei şi de îndrumările ei înţelepte, pretinzând că acestea împiedică folosul, aduc stricăciuni şi vătămări sau sunt o nedreptate împotriva femeii, precum şi celelalte asemenea afirmaţii, săvârşeşte o mare calomnie. Înseamnă a vorbi fără ştiinţă despre Allah, despre Cuvântul, revelaţia şi hotărârea Sa. Printre cele mai mari lucruri interzise şi cele mai grave păcate se află vorbirea despre Allah fără ştiinţă, după cum a spus Preaînaltul:

﴿وَأَن تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ﴾

Şi să spuneţi despre Allah ceea ce nu ştiţi.
Coran, 7:33

Soră ajutată să urmeze binele, când citeşti un verset din Cartea lui Allah sau un hadith al Trimisului Său ﷺ care cuprinde o îndrumare privitoare la femeie, ascultă versetul cu cugetare, linişte, primire şi inimă deschisă. Cuvântul pe care îl auzi este Cuvântul Creatorului tău, Cel care te-a adus la existenţă şi te-a înzestrat cu auz, văz, simţuri, puteri şi binefaceri. Deosebirea dintre Cuvântul Său şi vorbele creaţiei Sale este asemenea deosebirii dintre El şi creaţia Sa, Cel fără de cusur. Fereşte-te, aşadar, cu toată grija să simţi în pieptul tău înstrăinare, respingere sau strângere faţă de îndrumările Stăpânului lumilor. La fel stau lucrurile şi cu hadithurile autentice, statornicite de la Trimisul lui Allah ﷺ.

Allah Preaînaltul a spus:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا۟ تَسْلِيمًا﴾

Nu, pe Domnul tău! Ei nu vor crede până nu te vor lua drept judecător în neînțelegerile dintre ei, apoi nu vor afla în sufletele lor nicio strângere față de ceea ce ai hotărât și se vor supune pe deplin.

Coran, 4:65

A lucra potrivit hadithurilor sale, pacea și binecuvântările fie asupra lui, înseamnă a lucra potrivit Coranului, fiindcă Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a spus în Coran:

﴿وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُوا۟﴾

Ceea ce vă dă Trimisul luați, iar de la ceea ce vă oprește abțineți-vă!

Coran, 59:7

Al-Bukhārī a transmis de la ʿAbd Allāh ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el, că a spus: „Allah le-a blestemat pe femeile care tatuează și pe cele care cer să fie tatuate, pe cele care își smulg firele de păr [din sprâncene] și pe cele care își pilesc dinții pentru înfrumusețare, schimbând creația lui Allah.” O femeie din Banū Asad, numită Umm Yaʿqūb, a aflat aceasta, a venit și a spus: „Am auzit că ai blestemat cutare și cutare.” El a răspuns: „De ce să nu-i blestem pe cei pe care i-a blestemat Trimisul lui Allah ﷺ și pe cei despre care se află în Cartea lui Allah?!” Ea a spus: „Am citit ceea ce se află între cele două coperți și nu am găsit ceea ce spui.” El a răspuns: „Dacă ai fi citit-o, ai fi găsit-o. Oare nu ai citit: «Ceea ce vă dă Trimisul luați, iar de la ceea ce vă oprește abțineți-vă»?” Ea a spus: „Ba da.” El a spus: „El a oprit aceasta.”[5]

5 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (4886).

Allah le-a spus Mamelor credincioşilor:

﴿وَٱذۡكُرۡنَ مَا يُتۡلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ وَٱلۡحِكۡمَةِ﴾

Aduceţi-vă aminte de versetele lui Allah şi de înţelepciunea care se recită în casele voastre.

Coran, 33:34

Înţelepciunea este Sunna transmisă de la nobilul Profet, binecuvântările şi pacea lui Allah fie asupra lui.
Nobilă şi vrednică soră, fericirea ta este legată de această religie şi de ţinerea de îndrumările ei înţelepte, de bunele ei rânduieli şi de călăuzirea ei dreaptă, care sunt cinstea şi izbânda femeii. Dacă eşti în căutarea adevăratei frumuseţi şi a podoabei depline, să ştii că Allah, Cel fără de cusur, spune:

﴿وَلِبَاسُ ٱلتَّقۡوَىٰ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ﴾

Veşmântul evlaviei este mai bun.

Coran, 7:26

El, Preaslăvitul şi Preaînaltul, spune:

﴿وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ حَبَّبَ إِلَيۡكُمُ ٱلۡإِيمَٰنَ وَزَيَّنَهُۥ فِي قُلُوبِكُمۡ﴾

Însă Allah v-a făcut iubită credinţa şi v-a împodobit-o în inimile voastre.

Coran, 49:7

اللهم زينا بزينة الإيمان

O, Allah, împodobeşte-ne cu podoaba credinţei![6]

Aceasta este una dintre rugile transmise. Credinţa, evlavia şi ţinerea de Legea lui Allah, de hotărârile şi de îndrumările Sale

6 Relatat de al-Nasāʾī în al-Sunan (1305), din hadithul lui ʿAmmār ibn Yāsir, Allah să fie mulţumit de amândoi.

sunt adevărata podoabă, adevărata frumusețe, adevărata fericire și izbânda omului în această lume și în Viața de Apoi.

Îndrumările Coranului pentru femeia musulmană

هدايات القرآن للمرأة المسلمة

Nobilul Coran este Cartea lui Allah, Atotputernicul și Preaînaltul, coborâtă drept călăuzire și milă pentru oameni. Este Cartea fericirii adevărate și a izbânzii în această viață și în Viața de Apoi, Cartea care cuprinde călăuzirea oamenilor, vindecarea suferințelor și fericirea acestei vieți și a Vieții de Apoi. Cine caută fericirea pe altă cale decât a lui ajunge nefericit; cine caută onoarea în afara călăuzirii sale ajunge umilit; iar cine caută demnitatea pe altă cale decât a lui ajunge înjosit.

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا
أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًا مُّبِينًا﴾

«Niciun credincios și nicio credincioasă nu mai au alegere în treaba lor atunci când Allah și Trimisul Său au hotărât ceva. Acela care nu ascultă de Allah și de Trimisul Său s-a rătăcit într-o rătăcire vădită.»

Coran, al-Aḥzāb 33:36

Allah l-a făcut lumină și bună înțelegere pentru robi, prin care îi călăuzește către fericirea acestei vieți și a Vieții de Apoi, către calea Sa cea dreaptă și drumul Său cel neabătut:

﴿قَدْ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٌ وَكِتَٰبٌ مُّبِينٌ يَهْدِى بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضْوَٰنَهُۥ سُبُلَ ٱلسَّلَٰمِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْنِهِۦ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾

«V-au venit de la Allah o lumină și o Carte limpede. Prin ea, Allah îi călăuzește pe cei care urmează mulțumirea Sa pe căile păcii, îi scoate, cu îngăduința Lui, din întuneric la lumină și îi călăuzește pe o cale dreaptă.»

Coran, al-Mā'idah 5:15–16 (fragment)

Ne vom opri asupra câtorva dintre îndrumările Coranului adresate în mod deosebit femeii musulmane. Dacă le primește și se ține de ele, ea dobândește fericirea în această viață și în Viața de Apoi, precum și cinstea și izbânda. Dacă însă le părăsește și se leapădă de ele, se pierde și îi duce și pe alții la pieire. Sunt reguli de purtare mărețe, care nu sunt prilej de ceartă și nici de discuții, respingere sau refuz de a le primi — căutăm ocrotire la Allah! Cel căruia i se înfățișează versetele Coranului și îndrumările cuvântului Celui Milostiv, iar apoi șovăie să le primească ori ezită să le urmeze, nu se află astfel pe calea credincioșilor.

Femeia musulmană trebuie să știe, în timp ce citește îndrumările Coranului și cugetă la cuvântul Celui Milostiv, că fericirea ei nu poate fi dobândită decât ținându-se de călăuzirea lui Allah și mergând pe calea Sa cea dreaptă.

Adorarea lui Allah

Dintre cele mai însemnate și mai mărețe îndrumări ale Coranului pentru femeie este porunca de a se îngriji de adorarea lui Allah și de a face din aceasta cea mai înaltă năzuință și cel mai nobil scop al ei:

﴿وَأَقِمْنَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتِينَ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِعْنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ إِنَّمَا
يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ ٱلرِّجْسَ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾

«Împliniți rugăciunea, dați zakāt-ul și ascultați de Allah și de Trimisul Său! Allah voiește numai să îndepărteze de la voi necurăția, o, oameni ai Casei, și să vă curățească pe deplin.»

Coran, al-Aḥzāb 33:33 (fragment)

Hijabul și păstrarea pudorii

Dintre îndrumările Coranului pentru femeie este porunca de a purta hijabul, de a se ține de el și de a păstra acoperirea și pudoarea. Allah Preaînaltul a spus:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ يُدۡنِينَ
عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا يُؤۡذَيۡنَۗ
وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا﴾

«O, Profetule, spune-le soțiilor tale, fiicelor tale și femeilor credincioșilor să-și lase asupra lor veșmintele exterioare! Astfel este mai potrivit pentru a fi recunoscute și a nu fi vătămate. Allah este Iertător, Îndurător.»

Coran, al-Aḥzāb 33:59

Ea trebuie să se ferească de etalarea frumuseții și de dezvelire, faptele oamenilor neștiutori ai vremii ignoranței. Preaînaltul a spus:

﴿وَلَا تَبَرَّجۡنَ تَبَرُّجَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ ٱلۡأُولَىٰ﴾

«Nu vă etalați frumusețea, precum în vremea ignoranței de odinioară!»

Coran, al-Aḥzāb 33:33 (fragment)

Adunările cu bărbații

Dintre îndrumările Coranului pentru femeie este să nu stea în aceeași adunare cu bărbații și să nu se afle împreună cu ei în același loc de întâlnire, unde se întâlnesc, vorbesc și poartă discuții. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَٰعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٍ ۚ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾

«Când le cereți ceva, cereți-le din spatele unei perdele! Aceasta este mai curată pentru inimile voastre și pentru inimile lor.»

Coran, al-Aḥzāb 33:53 (fragment)

Felul de a vorbi

Dintre îndrumările Coranului pentru femeie este ca, atunci când este nevoită să vorbească cu un bărbat și împrejurarea o cere, să nu-și înmoaie glasul, pentru ca aceasta să nu stârnească dorința acelui bărbat a cărui inimă este bolnavă:

﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِٱلْقَوْلِ فَيَطْمَعَ ٱلَّذِى فِى قَلْبِهِۦ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾

«Nu vorbiți cu glas îmbietor, ca nu cumva acela în a cărui inimă este boală să râvnească, ci spuneți vorbe cuviincioase!»

Coran, al-Aḥzāb 33:32 (fragment)

Statornicia în propria casă

Dintre îndrumările Coranului pentru femeie este să rămână în casa ei și să nu iasă decât pentru o nevoie care cere aceasta. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَقَرْنَ فِى بُيُوتِكُنَّ﴾

«Rămâneți în casele voastre!»
Coran, al-Aḥzāb 33:33 (fragment)

Cu cât femeia musulmană rămâne mai mult în casa ei și iese numai pentru o nevoie, cu atât este mai aproape de Domnul ei și de dobândirea milei Sale. Ibn Ḥibbān a relatat în Ṣaḥīḥ-ul său[7], de la ʿAbd Allāh ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el, că Profetul ﷺ a spus:

الْمَرْأَةُ عَوْرَةٌ، فَإِذَا خَرَجَتِ اسْتَشْرَفَهَا الشَّيْطَانُ، وَأَقْرَبُ مَا تَكُونُ مِنْ رَبِّهَا إِذَا هِيَ فِي قَعْرِ بَيْتِهَا

«Femeia trebuie să fie acoperită. Când iese, Șeitan o pândește. Cel mai aproape de Domnul ei este atunci când se află în partea retrasă a casei sale.»
Ibn Ḥibbān, Ṣaḥīḥ.

7 Nr. 5599.

La ieșirea din casă

Dintre îndrumările Coranului pentru femeie este ca, atunci când este nevoită să iasă, să se ferească de a atrage privirile bărbaților asupra ei și de a le îndrepta atenția către frumusețile ei, prin orice mijloc și în orice fel:

﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ﴾

«Să nu lovească din picioare pentru a se ști ceea ce ascund din podoabele lor!»

Coran, al-Nūr 24:31 (fragment)

Privirea și păstrarea castității

Dintre îndrumările Coranului pentru femeie este să-și coboare privirea, să-și păzească părțile intime, să-și păstreze cinstea și să-și ocrotească onoarea și demnitatea:

﴿وَقُل لِّلْمُؤْمِنَٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَٰرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾

«Spune-le credincioaselor să-și coboare privirile și să-și păzească părțile intime!»

Coran, al-Nūr 24:31 (fragment)

Ceea ce Allah a rânduit fiecăruia

Dintre îndrumările Coranului pentru femeia musulmană este să nu râvnească la însușirile și trăsăturile proprii bărbaților. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا۟ مَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بِهِۦ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ لِّلرِّجَالِ
نَصِيبٌ مِّمَّا ٱكْتَسَبُوا۟ ۖ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٌ مِّمَّا ٱكْتَسَبْنَ ۚ وَسْـَٔلُوا۟
ٱللَّهَ مِن فَضْلِهِۦٓ﴾

«Nu râvniți la ceea ce Allah le-a dăruit unora dintre voi mai mult decât altora! Bărbații au parte din ceea ce au dobândit, iar femeile au parte din ceea ce au dobândit. Cereți-I lui Allah din harul Său!»

Coran, al-Nisāʾ 4:32 (fragment)

Și Preaînaltul a spus:

﴿ٱلرِّجَالُ قَوَّٰمُونَ عَلَى ٱلنِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بَعْضَهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ﴾

«Bărbații sunt răspunzători de femei, pentru ceea ce Allah le-a dăruit unora mai mult decât altora.»

Coran, al-Nisāʾ 4:34 (fragment)

Pudoarea

Allah a lăudat în Coran marea pudoare a femeii și ceea ce decurge din ea în viața ei: acoperirea, castitatea, cuviința și depărtarea de amestecul cu bărbații. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ ٱلنَّاسِ يَسْقُونَ
وَوَجَدَ مِن دُونِهِمُ ٱمْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۖ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۖ قَالَتَا
لَا نَسْقِى حَتَّىٰ يُصْدِرَ ٱلرِّعَآءُ﴾

«Când a ajuns la apa din Madyan, a găsit acolo o mulțime de oameni care își adăpau turmele. În afara lor, a găsit două femei care își țineau turmele deoparte. El a întrebat: „Care este treaba voastră?” Ele au spus: „Noi nu adăpăm până când păstorii nu-și duc turmele înapoi.”»

Coran, al-Qașaș 28:23 (fragment)

Până la cuvintele Sale, Măreț este El:

﴿فَجَآءَتْهُ إِحْدَىٰهُمَا تَمْشِى عَلَى ٱسْتِحْيَآءٍ﴾

«Atunci una dintre cele două a venit la el, mergând cu sfială.»

Coran, al-Qașaș 28:25 (fragment)

Cu cât femeia se împodobește mai mult cu pudoare, cu atât caracterul ei este mai desăvârșit și cu atât înfățișarea și podoaba ei sunt mai frumoase. Dar când femeia smulge de pe sine veșmântul pudorii și leapădă haina cuviinței și a castității, își pierde frumusețea adevărată și rangul înalt și ales și se prăbușește în josnicie.

Calea apropierii de Allah

Dintre aceste îndrumări, în ceea ce privește apropierea de Allah, dobândirea mulțumirii Sale și atingerea treptelor înalte în grădinile fericirii, El le-a deschis aceeași poartă bărbaților și femeilor: Islamul, credința, ascultarea, sinceritatea, răbdarea, postul, smerenia față de Allah și pomenirea Lui îmbelșugată, Binecuvântat și Preaînalt este El. Poarta este deschisă, iar întrecerea este pregătită pentru toți, bărbați și femei, deopotrivă. Allah Preaînaltul a spus:

﴿إِنَّ ٱلْمُسْلِمِينَ وَٱلْمُسْلِمَٰتِ وَٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ وَٱلْقَٰنِتِينَ وَٱلْقَٰنِتَٰتِ وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلصَّٰدِقَٰتِ وَٱلصَّٰبِرِينَ وَٱلصَّٰبِرَٰتِ وَٱلْخَٰشِعِينَ وَٱلْخَٰشِعَٰتِ وَٱلْمُتَصَدِّقِينَ وَٱلْمُتَصَدِّقَٰتِ وَٱلصَّٰٓئِمِينَ وَٱلصَّٰٓئِمَٰتِ وَٱلْحَٰفِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَٱلْحَٰفِظَٰتِ وَٱلذَّٰكِرِينَ ٱللَّهَ كَثِيرًا وَٱلذَّٰكِرَٰتِ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًا مُّبِينًا﴾

«Musulmanilor și musulmanelor, credincioșilor și credincioaselor, celor ascultători și celor ascultătoare, celor sinceri și celor sincere, celor răbdători și celor răbdătoare, celor smeriți și celor smerite, bărbaților care dau milostenie și femeilor care dau milostenie, bărbaților care postesc și femeilor care postesc, bărbaților care își păzesc părțile intime și femeilor care și le păzesc, bărbaților care Îl pomenesc mult pe Allah și femeilor care Îl pomenesc, Allah le-a pregătit iertare și o răsplată măreață. Niciun credincios și nicio credincioasă nu mai au alegere în treaba lor atunci când Allah și Trimisul Său au hotărât ceva. Acela care nu ascultă de Allah și de Trimisul Său s-a rătăcit într-o rătăcire vădită.»

Coran, al-Aḥzāb 33:35–36

Îndrumările Coranului pentru femeie cuprind cinstea ei și a societății sale, izbânda și fericirea în această viață și în Viața de Apoi. Femeia musulmană, pe care Allah a binecuvântat-o cu credința și a călăuzit-o către Islam, care cunoaște însemnătatea Coranului și face parte din comunitatea lui Muḥammad ﷺ, cel mai bun dintre oameni, are datoria să prețuiască regulile de purtare, povețele și îndrumările Coranului și să le recunoască rangul și locul cuvenit. Trebuie să le urmeze cu hotărâre, fermitate, sârguință și străduință și să se înalțe deasupra lucrurilor la care o îndeamnă oamenii nesocotiți, pe care gândurile i-au rătăcit, pe care căile i-au îndepărtat și care s-au abătut de la îndrumările Nobilului Coran.

Femeia musulmană care se teme de Allah, are frică de El, Preaslăvitul, și se pregătește pentru întâlnirea cu Allah nu ia seama la îndemnurile oamenilor nesocotiți. Când vorbesc, ei nu vorbesc potrivit unei revelații grăitoare și nici unei Sunne transmise și nu urmăresc o virtute pe care să se străduiască să o săvârșească, să o desăvârșească și să o împlinească.

În această privință, ea trebuie să cugete mult la cuvintele Preaînaltului:

﴿وَٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلشَّهَوَٰتِ أَن تَمِيلُواْ مَيْلًا عَظِيمًا﴾

«Allah voiește să vă primească pocăința, iar cei care urmează poftele voiesc ca voi să vă abateți într-o mare abatere.»

Coran, al-Nisā' 4:27

Ispita femeilor și răul amestecului dintre bărbați și femei

فتنة النساء وضرر الاختلاط

Religia islamică cea dreaptă, prin îndrumările ei bine cumpănite și poveștele ei frumoase, a ocrotit femeia musulmană, i-a păstrat onoarea și demnitatea, i-a garantat cinstea și fericirea și i-a pregătit mijloacele unui trai bun, departe de împrejurările îndoielii, încercărilor, răului și stricăciunii.

Toate acestea vin din îndurarea lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, față de robii Săi: El le-a pogorât Legea Sa ca îndrumare sinceră, ca îndreptare a stricăciunii și abaterilor lor și ca chezășie a fericirii lor. Printre acestea se află măsurile mărețe și rânduielile drepte pe care Allah le-a legiuit pentru a curma ispita dintre bărbați și femei și pentru a-i ajuta să se ferească de păcatele nimicitoare și să rămână departe de faptele rușinoase care duc la pieire. Aceasta este o îndurare față de ei, o ocrotire a onoarei lor și o apărare de rușinea din această lume și de pedeapsa Vieții de Apoi.

Femeia musulmană trăiește sub ocrotirea Islamului și în lumina îndrumărilor și a măreților lui rânduieli un trai bun, plin de fericire, cinste, liniște și înălțare în această lume și în Viața de Apoi. Semnul ei este acoperirea și castitatea; veșmântul ei lăuntric este curăția; stindardul ei este răspândirea bunei-cuviințe și întărirea purtării alese; ținta ei este păstrarea onoarei și ocrotirea virtuții.

Femeia musulmană își va păstra locul înalt, prețuirea și purtarea ocrotită cât timp se ține de religia sa, păzește poruncile Domnului său și ascultă de Profetul ei, Trimisul lui Allah ﷺ. Ea

se supune lui Allah și Legii și hotărârii Sale și împlinește drepturile, îndatoririle și rânduielile mărețe ale Islamului cu liniște, încredere și pace lăuntrică, fără să ia aminte la oamenii nesocotiți care cheamă la necuviință și ispită. Astfel dobândește fericirea și odihna în această lume și în Viața de Apoi și primește răsplata măreață și plata îmbelșugată în ziua întâlnirii cu Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul.

În Islam au venit dovezi că, atunci când ispita femeilor se ivește, ea aduce stricăciuni și vătămări al căror întins nu poate fi cuprins și al căror sfârșit nu este bun. De aceea, Profetul ﷺ s-a temut foarte mult de ea pentru comunitatea sa și a avertizat adesea împotriva relelor și a urmărilor ei, dând comunității un sfat sincer și împlinindu-și îndatorirea de a arăta religia lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul. El, pacea și binecuvântările fie asupra lui, era un învățător credincios și un sfătuitor plin de grijă: nu a lăsat niciun bine fără să îndrume comunitatea spre el și niciun rău fără să o avertizeze împotriva lui.

Al-Bukhārī și Muslim au transmis din hadithul lui Usāmah ibn Zayd, Allah să fie mulțumit de amândoi, că Trimisul lui Allah ﷺ a spus: „Nu am lăsat după mine o ispită mai vătămătoare pentru bărbați decât femeile."[8]

Muslim a transmis în Ṣaḥīḥ din hadithul lui Abū Saʿīd al-Khudrī, Allah să fie mulțumit de el, că Profetul ﷺ a spus: „Feriți-vă de [ispita] acestei lumi și de [ispita] femeilor, căci prima încercare a fiilor lui Isrāʾīl a fost prin femei."[9]

Hadithurile Profetului nostru, binecuvântările și pacea lui Allah fie asupra lui, sunt foarte numeroase în această privință însemnată, pentru a ocroti societatea și comunitatea și pentru a păstra și îngriji femeia. Aceste hadithuri și celelalte învățături venite de la Trimisul lui Allah ﷺ sunt cu adevărat o apărare pentru femeie, pentru casa ei și pentru întreaga ei societate, ca să nu pătrundă în ele josnicia și să nu se înmulțească răul și stricăciunea.

8 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (5096) și Ṣaḥīḥ Muslim (2740).

9 Nr. 2742.

Când femeia se ține de învățăturile Islamului, este fericită în această lume și în Viața de Apoi și ajută la zidirea unei societăți puternice, unite și curate, pline de curăție și castitate. Dacă se leapădă însă de aceste învățături, cade în prăpăstiile josniciei și în mocirla stricăciunii și își pierde demnitatea, locul și rangul înalt. Dacă se întinează prin josnicie, aduce rușine și ocară asupra sa, a familiei și a rudelor sale, le pleacă frunțile și le scade prețuirea între oameni. Dacă rămâne însărcinată astfel și își ucide copilul, unește omorul cu relația neîngăduită; iar dacă îl aduce în casa soțului sau a familiei sale [atribuindu-li-l], aduce între ei un străin care nu este dintre ei, rămâne singur cu ei, îi moștenește și este socotit de-al lor, deși nu este. Acestora li se adaugă alte stricăciuni.

Cine privește istoria de-a lungul vremurilor constată că printre cele mai mari cauze ale prăbușirii civilizațiilor, destrămării societăților, degradării purtării, stricării valorilor și răspândirii fărădelegii se află etalarea frumuseții femeii, amestecul ei cu bărbații, exagerarea în înfrumusețare și în amestec, rămânerea ei singură cu bărbați străini și frecventarea adunărilor și a locurilor publice în cea mai deplină podoabă și înfrumusețare.

Învățatul Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a spus: „Fără îndoială, înlesnirea amestecului femeilor cu bărbații este rădăcina oricărei nenorociri și a oricărui rău și se numără printre cele mai mari cauze ale coborârii pedepselor care îi cuprind pe toți. De asemenea, se numără printre cele mai mari cauze ale stricării treburilor obștești și particulare. Amestecul bărbaților cu femeile este o cauză a înmulțirii faptelor rușinoase și a relațiilor neîngăduite și este dintre cauzele morții răspândite și ale epidemiilor de ciumă neîntrerupte.”[10] Aici se încheie cuvintele sale, Allah să aibă milă de el.

10 Al-Ṭuruq al-ḥukmiyyah, p. 239.

Islamul i-a impus femeii vălul și i-a oprit aceste lucruri numai pentru a o feri de înjosire, pentru a o apăra de împrejurările îndoielnice și de necuviință, pentru a o împiedica să cadă în fărădelege și stricăciune și pentru a o îmbrăca astfel în veșmântul evlaviei, al curăției și al castității. Prin aceasta a închis orice cale care duce la fapta rușinoasă. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ ٱلْأُولَىٰ﴾

Rămâneți în casele voastre și nu vă etalați frumusețea precum în vremea ignoranței de odinioară!

Coran, 33:33

El, Binecuvântatul și Preaînaltul, spune:

﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَٰعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٍ ۚ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾

Când le cereți ceva, cereți-le din spatele unei perdele! Aceasta este mai curată pentru inimile voastre și pentru inimile lor.

Coran, 33:53

El, Binecuvântatul și Preaînaltul, spune:

﴿وَقُل لِّلْمُؤْمِنَٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَٰرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾

Spune-le credincioaselor să-și coboare privirile, să-și păzească părțile intime și să nu-și arate podoaba decât ceea ce se vede din ea! Să-și tragă acoperămintele peste deschizăturile de la piept!

Coran, 24:31

Și restul versetului. Allah Preaînaltul spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ
عَلَيْهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ
وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾

O, Profetule, spune-le soțiilor tale, fiicelor tale și femeilor credincioșilor să-și lase asupra lor veșmintele exterioare! Astfel este mai potrivit pentru a fi recunoscute și a nu fi vătămate. Allah este Iertător, Îndurător.

Coran, 33:59

Cel fără de cusur spune:

﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِٱلْقَوْلِ فَيَطْمَعَ ٱلَّذِى فِى قَلْبِهِۦ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾

Nu vorbiți cu glas îmbietor, ca nu cumva acela în a cărui inimă este boală să râvnească, ci spuneți vorbe cuviincioase!

Coran, 33:32

Al-Tirmidhī a transmis în al-Jāmiʿ de la Profet ﷺ că a spus: „Femeia trebuie să fie acoperită. Când iese, Satana o pândește."[11] Înțelesul cuvintelor „Satana o pândește" este că face din ea o țintă prin care să stârnească stricăciunea și pofta.

Umm Ḥumayd al-Sāʿidiyyah, Allah să fie mulțumit de ea, a venit la Profet ﷺ și a spus: „O, Trimis al lui Allah! Îmi place să împlinesc rugăciunea împreună cu tine." El a spus: „Știu că îți place să te rogi împreună cu mine. Însă rugăciunea ta în încăperea ta retrasă este mai bună pentru tine decât rugăciunea în camera ta; rugăciunea în camera ta este mai bună decât rugăciunea în casa ta; rugăciunea în casa ta este mai bună decât rugăciunea în moscheea neamului tău, iar rugăciunea în moscheea neamului tău este mai bună decât rugăciunea în moscheea mea."[12]

Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus: „Cele mai bune rânduri ale bărbaților sunt cele dintâi, iar cele mai puțin bune sunt cele din urmă. Cele mai bune rânduri ale femeilor sunt cele din urmă, iar cele mai puțin bune sunt cele dintâi."[13]

Toate acestea urmăresc să ferească femeia de amestecul și îmbulzeala cu bărbații. Dacă așa stau lucrurile în timpul adorării și al rugăciunii, când musulmanul și musulmana sunt cât mai

11 Nr. 1173, de la Ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el.

12 Relatat de Aḥmad în al-Musnad (27090).

13 Relatat de Muslim (440).

departe de șoaptele și de ispitirea Satanei, cum stau ele în piețe, în locuri publice și în adunări?!

O femeie eliberată a ʿĀʾishei, Allah să fie mulțumit de ea, a venit la aceasta și i-a spus: „O, Mamă a credincioșilor, am făcut de șapte ori înconjurul Casei și am atins Colțul de două sau de trei ori." ʿĀʾishah i-a spus: „Allah să nu te răsplătească! Allah să nu te răsplătească! Te îmbulzești cu bărbații?! De ce nu ai spus «Allah este Cel mai Mare» și ai trecut mai departe?"[14] I-a spus aceasta, deși femeia se afla în cel mai cinstit loc și în cel mai bun ținut, într-un loc de adorare, lângă Kaʿbah. Cum stau atunci lucrurile cu femeia care se îmbulzește cu bărbații în piețe, în locuri publice și în adunări, în toată podoaba sa, cu cele mai frumoase bijuterii și cu parfumul cel mai atrăgător?!

14 Relatat de al-Bayhaqī în al-Sunan al-kubrā (9268).

O lecție măreață din istoria unei nobile Companioane

عبرة عظيمة من قصة صحابية كريمة

Aceasta este o lecție măreață și un folos însemnat și prețios, pe care le desprindem din istoria unei vrednice Companioane, pe când povestea îmbrățișarea Islamului, începutul intrării sale în această religie și începutul vieții sale în Islam. Este vorba despre Qaylah bint Makhramah al-Tamīmiyyah, Allah să fie mulțumit de ea. Istoria ei este lungă și a fost transmisă în întregime de al-Ṭabarānī în al-Muʿjam al-kabīr.[15] Voi reda partea în care povestește sosirea la Medina și intrarea în moscheea Profetului, pacea și binecuvântările fie asupra lui.

După cum a relatat ea, intrarea a fost în vremea rugăciunii de zori. Profetul, pacea și binecuvântările fie asupra lui, îi conducea pe credincioși în rugăciune, iar rândurile se aflau în picioare în spatele său pentru împlinirea acestei rugăciuni măreț. Ea a spus: *„Am sosit la Trimisul lui Allah ﷺ în timp ce îi conducea pe oameni în rugăciunea de dimineață. Rugăciunea începuse când zorii se iviseră, iar stelele încă se întrepătrundeau pe cer. Bărbații abia se puteau recunoaște din întunericul nopții. M-am așezat în rând alături de bărbați, fiind o femeie de curând ieșită din vremea ignoranței."*

15 Nr. 20525.

Cugetă la o femeie care se așază în rând lângă bărbați, în moscheea Profetului, pacea și binecuvântările fie asupra lui, și chiar la rugăciunea de zori! Ea a spus:

„Bărbatul de lângă mine din rând m-a întrebat: «Ești femeie sau bărbat?» Am spus: «Ba sunt femeie.» El a spus: «Aproape că m-ai ispitit! Roagă-te cu femeile!» Atunci am văzut un rând de femei care se formase lângă odăi; nu îl văzusem când am intrat, așa că m-am alăturat lor."

Adică a mers și s-a rugat cu femeile. Ea își explică acea așezare greșită spunând că era de curând ieșită din vremea ignoranței, adică nu cunoștea Islamul, amănuntele, hotărârile și îndrumările lui.

Cugetă, soră musulmană: locul era moscheea Profetului, pacea și binecuvântările fie asupra lui; vremea era chiar vremea lui, iar momentul și starea erau alese — împlinirea rugăciunii de zori. Cu toate acestea, acel nobil Companion i-a spus: *„Aproape că m-ai ispitit!"*

Înțelesul pomenit de el este cel arătat de Profet ﷺ în hadithul lui Usāmah ibn Zayd, Allah să fie mulțumit de amândoi: „Nu am lăsat după mine o ispită mai vătămătoare pentru bărbați decât femeile."[16]

Iar în hadithul lui Abū Saʿīd al-Khudrī, Profetul ﷺ a spus: „Feriți-vă de [ispita] acestei lumi și de [ispita] femeilor, căci prima încercare a fiilor lui Isrāʾīl a fost prin femei."[17]

El s-a temut pentru sine de ispită, deși se afla în moscheea Profetului, pacea și binecuvântările fie asupra lui, în spatele lui, la rugăciunea de zori! Cum stau atunci lucrurile când femeia se amestecă cu bărbații, nu într-un întuneric ca acela și nici într-un loc atât de nobil, ci în plină zi, în piețe și în adunări publice, cu podoaba întreagă, cu toate bijuteriile și cu parfumul ei frumos? Cât de mare este primejdia care se apropie și cât de grea încercarea care nimicește, duce la pieire și aruncă în ispitele mărețe de care Profetul ﷺ s-a temut pentru comunitatea sa!

16 Sursele relatării au fost indicate anterior.

17 Sursele relatării au fost indicate anterior.

Dacă Profetul ﷺ, în moscheea care este Casa lui Allah, locul liniștii, al credinței și al îndreptării frumoase spre Cel Milostiv, îi ține departe pe bărbați de femei din grijă și prevedere, atunci ia aminte la ceea ce se află în Ṣaḥīḥ Muslim, din hadithul lui Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el. Profetul ﷺ a spus:

„Cele mai bune rânduri ale bărbaților sunt cele dintâi, iar cele mai puțin bune sunt cele din urmă. Cele mai bune rânduri ale femeilor sunt cele din urmă, iar cele mai puțin bune sunt cele dintâi."[18] Adică, chiar și în moscheea care este Casa lui Allah, cu cât femeia este mai departe de bărbați, cu atât este mai bine și mai potrivit pentru ea.

Rugăciunea ei în propria casă este mai bună decât rugăciunea în moschee. În hadithul lui Umm Ḥumayd al-Sāʿidiyyah, Allah să fie mulțumit de ea, aceasta a spus: „Am venit la Profet ﷺ și am spus: «O, Trimis al lui Allah! Îmi place să mă rog împreună cu tine, în această moschee a ta.»" El, pacea și binecuvântările fie asupra lui, a spus: „Știu că îți place să te rogi împreună cu mine. Însă rugăciunea ta în încăperea ta retrasă este mai bună pentru tine decât rugăciunea în camera ta; rugăciunea în camera ta este mai bună decât rugăciunea în casa ta; rugăciunea în casa ta este mai bună decât rugăciunea în moscheea neamului tău, iar rugăciunea în moscheea neamului tău este mai bună decât rugăciunea în moscheea mea."[19]

În Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, din hadithul lui Umm Salamah, Allah să fie mulțumit de ea, se transmite: „Când Trimisul lui Allah ﷺ rostea salutul de încheiere a rugăciunii, femeile se ridicau imediat ce el îl termina, iar el rămânea puțin în locul său înainte de a se ridica." Al-Zuhrī a spus: „Considerăm — iar Allah știe mai bine — că făcea aceasta pentru ca femeile să plece înainte să le ajungă vreunul dintre bărbați."[20]

18 Sursele relatării au fost indicate anterior.

19 Sursele relatării au fost indicate anterior.

20 Nr. 870.

În Cartea lui Allah, Măreț este El, au venit dovezi că depărtarea de amestec exista și la comunitățile de odinioară. Preaînaltul a spus:

﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ ٱلنَّاسِ يَسْقُونَ
وَوَجَدَ مِن دُونِهِمُ ٱمْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۖ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۖ قَالَتَا
لَا نَسْقِى حَتَّىٰ يُصْدِرَ ٱلرِّعَآءُ ۖ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ
فَسَقَىٰ لَهُمَا﴾

Când a ajuns la apa din Madyan, a găsit acolo o mulțime de oameni care își adăpau turmele și a găsit, deoparte de ei, două femei care își țineau turmele în frâu. El a întrebat: „Ce aveți?" Ele au spus: „Nu adăpăm până când păstorii nu-și duc turmele înapoi, iar tatăl nostru este un bătrân înaintat în vârstă." El a adăpat atunci pentru ele.

Coran, 28:23-24

Binecuvântările și pacea lui Allah fie asupra lui.

Femeie musulmană, teme-te de Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, fiindcă Îl vei întâlni și vei fi întrebată în Ziua Învierii despre împlinirea acestor îndrumări și povețe binecuvântate din Cartea Stăpânului făpturilor și din hadithurile Trimisului, pacea și binecuvântările fie asupra lui. În teama de Allah, în ținerea de Legea Sa și de rânduielile religiei se află cinstea musulmanului, izbânda și fericirea lui în această lume și în Viața de Apoi.

Printre rugile măreţe în această privinţă se află ceea ce au transmis Abū Dāwūd şi alţii din hadithul lui Ibn ʿUmar, Allah să fie mulţumit de amândoi, care a spus că Trimisul lui Allah ﷺ nu lăsa aceste rugi în nicio zi, dimineaţa şi seara:

اللهم إني أسألك العافية في الدنيا والآخرة، اللهم إني أسألك العفو والعافية في ديني ودنياي وأهلي ومالي، اللهم استر عوراتي وآمن روعاتي، اللهم احفظني من بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي وأعوذ بعظمتك أن أغتال من تحتي

O, Allah, Îţi cer nevătămare în această lume şi în Viaţa de Apoi! O, Allah, Îţi cer iertare şi nevătămare în religia mea, în viaţa mea lumească, în familia şi în averea mea! O, Allah, acoperă cele de care mă ruşinez şi linişteşte-mi temerile! O, Allah, ocroteşte-mă dinaintea mea, din spatele meu, din dreapta mea, din stânga mea şi de deasupra mea! Caut adăpost în măreţia Ta împotriva unei pierzanii neaşteptate venite de dedesubtul meu.[21]

21 Relatat de Abū Dāwūd (5074) şi Ibn Mājah (3871).

Cererea liniștirii temerilor și a acoperirii celor de care omul se rușinează nu a venit numai ca îndeletnicire din pomenirile dimineții și serii. Hadithul statornicit de la Profet ﷺ o arată și ca rugă fără un timp anume, pe care musulmanul o poate rosti în orice vreme. În al-Muʿjam al-kabīr al lui al-Ṭabarānī, de la Khabbāb, Allah să fie mulțumit de el, se transmite: *„L-am auzit pe Trimisul lui Allah ﷺ spunând”*:

اللهم استر عورتي، وآمن روعتي، واقض عني ديني

O, Allah, acoperă cele de care mă rușinez, liniștește-mi teama și achită-mi datoria![22]

Musulmanul se cuvine, așadar, să se îngrijească de această rugă și să-și îndemne fiii și fiicele să o păstreze. Ajutorul de a face binele este numai în mâna lui Allah, Singurul, fără asociat.

22 Nr. 3622.

O femeie dintre locuitorii Paradisului

قصة امرأة من أهل الجنة

Iată o întâmplare uimitoare și însemnată, care cuprinde o lecție și un îndemn: întâmplarea unei femei dintre locuitorii Paradisului.

Al-Bukhārī și Muslim au relatat în cele două Ṣaḥīḥ-uri ale lor[23], de la ʿAṭāʾ ibn Abī Rabāḥ, care a spus: „Ibn ʿAbbās mi-a zis: «Să-ți arăt o femeie dintre locuitorii Paradisului?» Am spus: «Da.» El a zis: «Această femeie de culoare. A venit la Profet ﷺ și a spus: „Sufăr de crize și mi se descoperă trupul; roagă-te lui Allah pentru mine!” El a spus: „Dacă voiești, rabdă și vei avea Paradisul; iar dacă voiești, Îl voi ruga pe Allah să te vindece.” Ea a spus: „Voi răbda.” Apoi a spus: „Mi se descoperă însă trupul; roagă-te lui Allah să nu mi se mai descopere!” Iar el s-a rugat pentru ea.»”

Să cugetăm la întâmplarea acestei femei deosebite. Ea avea credință, sinceritate, curăție, limpezime sufletească, evlavie și pudoare, dar suferea de această greutate și încercare: crizele de care era atinsă o nelinișteau, o îngrijorau, o chinuiau și o făceau să sufere. A venit să-i ceară Profetului ﷺ să se roage lui Allah să îndepărteze de la ea suferința. El a îndrumat-o spre ceva mai măreț pentru ea: să rabde greutatea, încercarea și strâmtorarea, iar sfârșitul să-i fie Paradisul. Ea a ales un sfârșit bun și o întoarcere frumoasă: să fie dintre locuitorii Paradisului, după făgăduința Trimisului lui Allah ﷺ, dacă va răbda.

Ea, Allah să fie mulțumit de ea, a ales răbdarea. Totuși, continua să o neliniștească faptul că, în timpul crizei, i se descopereau părți ale trupului care trebuiau acoperite. În acea stare era scuzată, din cauza bolii: nu alegea acest lucru, nu îl

23 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (5652) și Ṣaḥīḥ Muslim (2576).

accepta și nu era mulțumită de el. Cu toate acestea, marea ei pudoare, credința puternică, inima curată și sufletul pur o făceau să fie foarte îngrijorată de această descoperire a trupului.

A ales răbdarea și Paradisul, dar a spus: *„Mi se descoperă trupul."* Cu alte cuvinte: nu pot răbda acest lucru, chiar dacă se întâmplă fără voia mea. Profetul ﷺ s-a rugat pentru ea, iar de atunci avea crize fără să i se mai descopere trupul.

Întâmplarea acestei femei este una măreață, care se povestește ca exemplu de noblețe a caracterului, de însușiri frumoase, de valori alese, de frumusețe a pudorii și de curăție și limpezime a inimii. Da, ea a spus: *„Mi se descoperă trupul."* Această descoperire, care avea loc fără voia și alegerea ei și într-o stare pentru care nu putea fi învinovățită, o neliniștea și o îngrijora.

Dacă aceasta era starea ei — și cât de nobilă este această stare, cât de măreață această însușire! —, cum este atunci starea unei femei care se dezgolește, își arată frumusețile și farmecele și își expune podoaba de bunăvoie, prin propria alegere, fără să-i pese nici de pudoare, nici de credință?! Aude versetele lui Allah, aude hadithurile Trimisului lui Allah ﷺ și aude amenințările și avertizările privitoare la expunerea podoabelor și la dezgolire, dar nu ține seama de nimic din toate acestea și nu îi pasă.

Femeii despre care s-a spus că este dintre locuitorii Paradisului i se descoperea trupul din cauza crizelor, într-o stare în care era scuzată, iar ea ura foarte mult acest lucru. Însă descoperirea trupului, expunerea podoabelor și dezgolirea întâlnite la numeroase femei sunt pricinuite de un alt fel de criză, de care au fost atinse și pentru care nu sunt scuzate: criza patimilor, născută din slăbiciunea credinței, puținătatea evlaviei și pierderea pudorii.

Omul ajunge doborât de patimile sale și de urmărirea plăcerilor sale. Din cauza acestei stări nu-i mai pasă și nu se mai preocupă dacă ceea ce face Îl mulțumește pe Allah sau Îi stârnește mânia. Acest fel de criză s-a întețit în vremea noastră, din cauza multelor ispite, a diversității lucrurilor care aprind patimile, a feluritelor atracții ivite în viața oamenilor și a mijloacelor moderne apărute printre ei. Multe dintre acestea ațâță ispitele și stârnesc patimile, prin canale păcătoase și site-uri vătămătoare, al căror unic scop

este să-i doboare pe oameni sub patimi și să-i lase pradă plăcerilor. Astfel, încercarea s-a întețit și primejdia a devenit mare.

Imamul Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a vorbit în cartea sa Zād al-maʿād despre acest fel de criză, despre starea oamenilor în fața ei și despre ispitele și furtunile puternice de care sunt loviți mulți dintre ei din această cauză: furtuni care zguduie credința și certitudinea și zdruncină caracterul și pudoarea. El descria starea oamenilor din vremea sa; cum ar fi fost dacă ar fi văzut starea lor în vremurile de mai târziu, cu ispite atât de numeroase?! El spune, Allah să aibă milă de el:

„Cel mai adesea, duhurile rele îi stăpânesc pe cei atinși de ele din pricina puținătății credinței lor și a faptului că inimile și limbile lor sunt lipsite de adevărata pomenire a lui Allah, de rugile de adăpostire și de mijloacele de ocrotire profetice și ale credinței. Duhul rău îl întâlnește astfel pe om neînarmat, fără nicio armă, uneori chiar gol, și îl poate vătăma. Dacă s-ar ridica vălul, ai vedea cele mai multe suflete omenești doborâte de aceste duhuri rele, în robia și în stăpânirea lor: le duc oriunde voiesc, iar ele nu li se pot împotrivi și nu le pot nesocoti.

Aceasta este marea criză din care cel atins nu se trezește decât la despărțirea de viață și la vederea celor de dincolo. Atunci își dă seama că el a fost, cu adevărat, cel doborât. De la Allah cerem ajutor.

Leacul acestei crize este alăturarea minții sănătoase la credința în cele aduse de trimiși; omul să aibă Paradisul și Focul mereu înaintea ochilor și să-și îndrepte inima spre ele, să-i aibă în vedere pe oamenii acestei lumi, pedepsele și nenorocirile care îi lovesc și care cad în mijlocul locuințelor lor asemenea picăturilor de ploaie, în timp ce ei rămân doborâți, fără să se trezească. Cât de grea este această boală!

Însă, pentru că încercarea s-a răspândit atât de mult, încât omul nu mai vede decât oameni doborâți, ea nu mai pare ciudată și nici nu mai este dezaprobată. Dimpotrivă, din cauza mulțimii celor doborâți, tocmai starea opusă a devenit lucrul socotit ciudat și vrednic de dezaprobare.

Dacă Allah voiește binele unui rob, îl trezește din această criză. El îi vede atunci pe oamenii acestei lumi doborâți în jurul său, în dreapta și în stânga, în toate categoriile lor. Pe unii nebunia i-a cuprins cu totul; alții își revin arareori, apoi se întorc la nebunia lor; iar alții își revin când și când, după care sunt din nou cuprinși de nebunie. Când își revin, lucrează asemenea oamenilor treji și cu mintea sănătoasă; apoi criza îi cuprinde din nou și cad în tulburare."[24]

El spune acestea, Allah să aibă milă de el, fără să fi văzut chemările la ispită și lucrurile noi apărute printre oameni în vremea noastră, care zguduie credința, zdruncină caracterul și îndepărtează demnitatea și pudoarea. Cel care nu-și ține sufletul în frâul Legii și nu-l strunește prin călăuzirea Profetului nostru ﷺ ajunge doborât de aceste nenorociri, ucis de aceste ispite și lăsat pradă acestor patimi.

Femeie credincioasă, cugetă la viața acestei femei de culoare, sinceră în credință și plină de pudoare! Ea îi vorbește Profetului ﷺ, răbdând greutatea și strâmtorarea, și spune: *„Mi se descoperă trupul; roagă-te lui Allah să nu mi se mai descopere!"* Dacă aceasta era starea ei, de teamă să nu i se descopere trupul, cu toate că era scuzată, care este atunci starea ta, femeie credincioasă?!

Unele femei au fost încercate în vremea noastră cu o mare înfrângere sufletească și cu o schimbare urâtă, din pricina fascinației față de civilizații mincinoase și de un progres ucigător. Femeia a ajuns să le imite pe cele a căror civilizație o admiră numai în lucruri neînsemnate, în deprinderi josnice și în însușiri disprețuite. Astfel, și-a făcut un mare rău și a atras asupra credinței sale o grea încercare.

Fiecare roabă musulmană și fiecare femeie credincioasă să se teamă, așadar, de Allah și să-și amintească de statul înaintea Lui. Domnul lumilor o va întreba în Ziua Învierii despre pudoarea ei, despre acoperirea trupului, despre decența ei și despre tot ce a

24 Zād al-maʿād, 4/63.

venit în Cartea Domnului ei și în Sunna Profetului ei, binecuvântările și pacea lui Allah fie asupra lui.

Când unele femei au fost atinse de acest fel de criză — criza patimilor — și au ajuns doborâte de ea, aceasta a atras asupra lor felurite rele. De aceea, în numeroase țări ale musulmanilor și ținuturi ale credincioșilor, se văd în multe locuri o descoperire a trupului, o expunere a podoabelor și o dezgolire necunoscute vreodată în istoria femeii musulmane, începând cu nobilele companioane și cu femeile credincioase care le-au urmat în bine: femei ale sincerității, castității și pudorii.

Aceste femei doborâte au ajuns să nu mai țină seama de descoperirea frumuseților și de arătarea farmecelor: una își descoperă pieptul, alta își arată gâtul, o a treia își lasă părul descoperit, iar alta își arată gamba și coapsa. Sunt felurite forme de descoperire, dezgolire și expunere a podoabelor, fără opreliștea credinței, fără pudoare și fără teamă de Cel Milostiv. Își amintesc aceste femei de înviere și de statul înaintea lui Allah, apoi de socoteala și pedeapsa pentru fiecare faptă reprobabilă pe care au săvârșit-o și pentru fiecare faptă urâtă pe care au comis-o? Ce anume le-a amăgit în privința credinței lor? Ce le-a amăgit în viața lor?! Ce le-a făcut să coboare până la această josnicie și să cadă pe această treaptă a decăderii?!

Fiecare femeie să îndrepte, așadar, lucrurile și să-și salveze sufletul din această criză, cerând ajutorul Domnului ei, rugându-L pe Stăpânul și Ocrotitorul ei, Preaslăvitul, să-i dăruiască neprihănire, decență și acoperire a trupului. Să ia cu hotărâre măsurile necesare pentru a se păzi, pentru a-și ocroti pudoarea și pentru a-și păstra credința. Ajutorul de a face binele este numai în mâna lui Allah.

Statornicirea femeii și demnitatea ei

قرار المرأة وقارها

Nouă, musulmanilor, ni s-a dăruit o binefacere măreață și o favoare deplină prin călăuzirea acestei religii și a căii drepte. Ea este religia lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, pe care El a ales-o pentru robii Săi și în afara căreia nu primește de la ei altă religie:

﴿ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَـٰمَ دِينًا﴾

Astăzi v-am desăvârșit religia, am împlinit asupra voastră binefacerea Mea și am ales Islamul ca religie pentru voi.

Coran, 5:3

﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَـٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَـٰسِرِينَ﴾

Cine caută o altă religie decât Islamul nu o va avea primită, iar în Viața de Apoi va fi dintre cei pierduți.

Coran, 3:85

Ea este religia prin care Allah a îndreptat credințele, faptele și caracterele, a îndreptat ceea ce este văzut și ceea ce este ascuns în om și l-a împodobit cu frumusețea și desăvârșirea ei. Cel care se ține de ea izbutește și reușește; iar cel care o părăsește se desparte

de credința înaltă, de faptele drepte și de însușirile nobile și alese. Ea este religia dreaptă și calea cea dreaptă; robii nu au izbândă și nici fericire, în această lume sau în cea de apoi, decât împlinind-o și statornicind-o. Sinceritatea este semnul ei, adevărul este axul ei, dreptatea este temelia ei, iar mila este duhul ei. Binele este însoțitorul ei, iar buna rânduială și îndreptarea sunt ținta și scopul ei. Cât de măreață este această religie și cât de mare este binefacerea de a o avea! Să-L lăudăm pe Allah, Domnul nostru, că ne-a călăuzit spre ea și că ne-a făcut dintre adepții ei, și să-I cerem, Binecuvântat și Preaînalt fie El, statornicie în ea până la moarte.

Această religie dreaptă a venit cu o călăuzire măreață și cu îndrumări potrivite, pentru a-i îndrepta pe robi, pentru a le aduce izbânda și pentru a stârpi ispitele și stricăciunea. Printre rânduielile mărețe și îndrumările binecuvântate ale religiei se află cele din Cartea lui Allah, Preaslăvitul, și din Sunna Profetului Său ﷺ care o privesc în mod deosebit pe femeia musulmană. Dacă se ține de aceste norme și îndrumări, ele îi aduc izbândă, fericire, ocrotire și înălțare în această lume și în Viața de Apoi.

Când Allah îi dă femeii musulmane ajutorul Său și îi deschide inima pentru a se ține de normele și rânduielile Islamului, ea este fericită și ocrotită, iar comunitatea ei este, la rândul ei, ferită de ispita pricinuită de ea. Femeia poate fi o încercare; ba chiar Profetul ﷺ a spus, într-o relatare autentică: „Nu am lăsat după mine o ispită mai vătămătoare pentru bărbați decât femeile."[25] Și a spus ﷺ: „Feriți-vă de această lume și feriți-vă de femei, căci prima ispită a fiilor lui Israel a fost legată de femei."[26] Ispita legată de femei este, așadar, foarte mare și foarte grea. Profetul călăuzirii și al milei ﷺ s-a temut de ea pentru comunitatea sa. Islamul a adus îndrumări potrivite și însemnate; dacă femeia le urmează, ea este ocrotită, iar comunitatea ei este ferită de ispita legată de ea.

Femeia musulmană are îndatorirea să citească Coranul și hadithurile nobilului Trimis ﷺ și să primească îndrumările din

25 Sursele relatării au fost indicate anterior.

26 Sursele relatării au fost indicate anterior.

Carte și Sunna cu seriozitate și hotărâre, fără moliciune și fără șovăială. În ele se află îndreptarea și fericirea ei în această lume și în cea de apoi. Când unele femei s-au răzvrătit împotriva îndrumărilor Legii și a sfaturilor ei înțelepte, au căzut — de la Allah cerem ocrotire — în prăpăstiile răului și pe căile pieirii. Multe dintre ele, după pași îndelungați și ani lungi petrecuți departe de Legea lui Allah și de îndrumările Islamului, și-au făcut cunoscut, în multe împrejurări, regretul pentru acea îndepărtare de valorile și normele Islamului. Fericit este cel care ia aminte la ceilalți, iar nefericit este cel din a cărui pățanie iau aminte ceilalți.

Când femeia musulmană cugetă la normele și îndrumările Islamului care o privesc, nu vede în ele înlănțuirea și îngrădirea libertății ei, așa cum pretind potrivnicii Islamului și dușmanii religiei. Îndrumările Islamului îi asigură femeii musulmane o viață nobilă și un trai plăcut, departe de primejdiile ispitelor și de căile destrămării morale, abaterii și stricăciunii. Când urmează învățăturile Islamului, ea trăiește în demnitate, desăvârșire, frumusețe și castitate. Ar fi mult de spus pentru a lămuri aceste îndrumări; să ne oprim însă la această mare îndrumare.
Allah, Preaslăvitul, spune:

﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ ٱلْأُولَىٰ﴾

Rămâneți în casele voastre și nu vă arătați podoabele precum se arătau în vremea de dinainte a Islamului.

Coran, 33:33

Într-o altă lectură, se citește:

﴿وَقِرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾

Păstrați-vă demnitatea în casele voastre și nu vă arătați podoabele precum se arătau în vremea de dinainte a Islamului.

Coran, 33:33 — lectură cu kasra la qāf

În prima lectură, sensul vine de la statornicire: a rămâne în case și a nu ieși decât pentru o nevoie sau o necesitate stăruitoare. În a

doua lectură, *„wa-qirna”* vine de la demnitate. Cele două lecturi se potrivesc ca înțeles: dacă femeia rămâne în casa ei, își păstrează demnitatea; dacă însă iese și intră mereu și nu rămâne acasă, acest du-te-vino o îndepărtează de demnitate și face loc contrariilor ei.

Allah spune *„casele voastre”*, deși casele sunt, de regulă, proprietatea soților. Ele le sunt atribuite femeilor din pricina legăturii lor deosebite cu locuința: rămân în ea, o îngrijesc și au în ea o mare răspundere. Femeii i se cere să rămână în casă și să nu iasă decât pentru o nevoie.

﴿وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ ٱلْأُولَىٰ﴾

Nu vă arătați podoabele precum se arătau în vremea de dinainte a Islamului.

Coran, 33:33

Dacă iese din casă pentru o nevoie sau o necesitate, să respecte rânduielile Legii și normele ei. Printre formele expunerii oprite se află dezgolirea femeii, arătarea frumuseților și podoabelor ei, parfumarea și înfrumusețarea cu dorința de a-i ispiti pe bărbați și de a le atrage privirile. Toate acestea fac parte din expunerea podoabelor din vremea de dinainte a Islamului; dacă femeia le săvârșește, nu dobândește din ele decât decădere și înjosire. De la Allah cerem ocrotire.

În privința acestei femei nobile și caste, care rămâne în casa ei și își păstrează buna purtare, îndrumările li se adresează și bărbaților: să-i ocrotească demnitatea și virtutea, să nu existe amestec între bărbați și femei și nici rămânere între patru ochi cu o femeie care nu le este maḥram, din cauza ispitelor și vătămărilor care decurg de aici. În cele două Ṣaḥīḥ-uri[27], de la ʿUqba ibn ʿĀmir, Allah să fie mulțumit de el, se relatează că Profetul ﷺ a spus: „Feriți-vă să intrați la femei!” Într-o altă relatare: „Nu intrați la femei!”[28]

27 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (5232) și Ṣaḥīḥ Muslim (2172).

28 Relatat de al-Dārimī în Sunan-ul său (2684).

Femeii i se cere să rămână acasă, iar bărbaților străini de familie le este oprit să intre la femei în case, din pricina răului, ispitei și pieirii care pot urma. *„Un bărbat dintre ansār a spus: «Trimis al lui Allah, ce spui despre rudele soțului?»"* Cu alte cuvinte: îi cuprinde și pe ei această oprire? Prin rudele soțului se înțeleg apropiații lui, în afară de tatăl și fiii săi: fratele, unchiul patern, unchiul matern, verii paterni și verii materni. Profetul ﷺ a spus: *„Ruda soțului este moartea."*
Să ne oprim la această mare înștiințare și avertizare: *„Ruda soțului este moartea."* Ruda apropiată a soțului — frate, unchi patern, văr patern, unchi matern sau văr matern — a fost descrisă de Profet ﷺ astfel:

„Ruda soțului este moartea." Cum stau, atunci, lucrurile cu bărbații cu totul străini de femeie, care nu sunt înrudiți nici cu ea, nici cu soțul ei?! El a spus: *„Ruda soțului este moartea."* Prin folosirea cuvântului *„moarte"*, Profetul ﷺ atrage atenția că nesocotirea normelor și marilor îndrumări ale Islamului nu-l duce pe cel care le nesocotește decât la moarte și pieire. Da, cel care încalcă aceste norme poate umbla pe picioarele lui, poate mânca, bea și vorbi, dar în realitate este mort: virtutea, castitatea, onoarea și demnitatea au murit în el și nu mai este dintre oamenii care le au.

Virtutea poate muri, castitatea poate muri, iar caracterul poate muri; moartea lor are cauze. Religia noastră a venit să-i ocrotească pe robi de moartea virtuții, a caracterului și a bunei purtări.

Femeia musulmană, mai ales în vremea noastră, trăiește într-un timp al ispitelor. Mulți oameni s-au deschis spre obiceiurile și tradițiile necredincioșilor, ba chiar spre decăderea, destrămarea și abaterea lor morală, spre înjosirea și josnicia lor. Prin privitul îndelungat și dependența de programele canalelor prin satelit, de site-urile internetului, de revistele lipsite de valoare și de alte asemenea lucruri, acele deprinderi au început să pătrundă în mintea unor femei. Femeia este slabă și se lasă repede ispitită, în afară de cea pe care Allah o ocrotește și o apără și care se grăbește

să se salveze, închizând porțile ispitei și căutând adăpost și ocrotire la Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul.
Trăim într-o vreme în care trebuie să ne unim eforturile pentru apărarea virtuții, ocrotirea demnității, păstrarea onoarei și cultivarea geloziei religioase aduse de religia lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, ca să trăim sub ocrotirea Islamului, a marilor sale norme și a îndrumărilor sale drepte o viață de onoare și virtute, demnitate și înălțare. Dacă religia noastră dreaptă, prin îndrumările ei mărețe și îngăduitoare, voiește ca femeia să trăiască în desăvârșire, virtute și înălțare, dușmanii și potrivnicii religiei nu voiesc aceasta pentru ea; ei voiesc o viață de decădere, înjosire și josnicie:

﴿وَيُرِيدُ ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلشَّهَوَٰتِ أَن تَمِيلُواْ مَيْلًا عَظِيمًا﴾

Cei care urmează patimile voiesc să vă abateți foarte mult.
Coran, 4:27

Da, aceasta este o realitate vădită. Femeia musulmană să nu trateze cu ușurință acest lucru și să nu dea ascultare chemării oricărui gălăgios și oricărui strigător. Să-i asculte numai pe învățații cercetători și bine întemeiați în cunoașterea Cărții lui Allah și a Sunnei Profetului Său ﷺ, care aduc argumente limpezi și dovezi clare.

Ai fost pregătit pentru un țel; dacă l-ai înțelege,
Te-ai feri să pești alături de turma lăsată de izbeliște.

Dacă trăiește potrivit normelor Islamului, femeia are o viață demnă și virtuoasă, atât în sine, cât și în comunitatea ei: viața celor nobili și traiul oamenilor aleși și curați. Dacă însă este ispitită și merge alături de chemătorii la ispită, la rău și la stricăciune, se pierde pe sine și ajunge pricină de pieire pentru alții.

Să-și amintească faptul că într-o zi va părăsi această viață. Cu trupul ei frumos, cu frumusețile ei atrăgătoare, cu podoabele pe care și le pune și cu ispitirea bărbaților, va veni o zi în care va fi coborâtă într-o groapă, va fi acoperită cu pământ, va fi mâncată

de viermi și își va pierde strălucirea și frumusețea. În acea groapă va fi ținută pentru faptele ei și pentru ceea ce a pregătit în această viață. Înaintea ei au fost femei care au locuit în palate, apoi au locuit în morminte, în stări înfricoșătoare și în chinuri felurite: capete despărțite de trupuri, ochi curgând pe obraji. Femeia musulmană să se teamă de Allah și să se pregătească pentru acea zi.

Cugetări despre coborârea privirii și păstrarea castității

تأملات في قوله تعالى: وقل للمؤمنات يغضضن من أبصارهن ويحفظن فروجهن

Allah Preaînaltul spune în sura an-Nūr:

﴿وَقُل لِّلْمُؤْمِنَٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَٰرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ
ءَابَآئِهِنَّ أَوْ ءَابَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَآئِهِنَّ أَوْ أَبْنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِىٓ إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِىٓ أَخَوَٰتِهِنَّ أَوْ نِسَآئِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُنَّ أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيْرِ أُو۟لِى ٱلْإِرْبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ أَوِ
ٱلطِّفْلِ ٱلَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا۟ عَلَىٰ عَوْرَٰتِ ٱلنِّسَآءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ

بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا
أَيُّهَ ٱلْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

Spune-le credincioaselor să-și coboare privirile și să-și păzească părțile intime, să nu-și arate podoabele decât ceea ce se vede din ele și să-și tragă acoperămintele peste deschizăturile veșmintelor de la piept. Să nu-și arate podoabele decât soților lor, taților lor, taților soților lor, fiilor lor, fiilor soților lor, fraților lor, fiilor fraților lor, fiilor surorilor lor, femeilor lor, celor pe care îi stăpânesc, slujitorilor bărbați care nu au dorință față de femei sau copiilor care nu cunosc încă părțile intime ale femeilor. Să nu lovească din picioare ca să se afle podoabele pe care le ascund. Întoarceți-vă cu toții la Allah, voi, credincioșilor, ca să izbândiți!

Coran, 24:31

În acest verset nobil, Allah, Preaslăvitul, le-a poruncit credincioaselor să-și coboare privirile și să-și păzească părțile intime și a pomenit și alte rânduieli privitoare la femeie. Binecuvântatul și Preaînaltul a arătat acestea după un verset care îi privește pe bărbați în aceeași chestiune. Chiar înaintea acestui verset, El spune:

﴿قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّواْ مِنْ أَبْصَٰرِهِمْ وَيَحْفَظُواْ فُرُوجَهُمْ
ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾

Spune-le credincioșilor să-și coboare privirile și să-și păzească părțile intime! Aceasta este mai curat pentru ei. Allah este Binețiutor a ceea ce fac.

Coran, 24:30

Coborârea privirii este, așadar, mai curată, mai pură și mai neprihănită atât pentru bărbat, cât și pentru femeie. Cel care își lasă privirea slobodă și privește în toate părțile, fără să respecte cele făcute sacre de Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, deschide o cale spre desfrânare și spre ceea ce este oprit: privirea interzisă este un mijloc care duce la adulter și o cale care conduce la el. În cuvintele *„Spune-le credincioaselor”*, El a pomenit acest titlu măreț, pentru că el îi cere celui care îl poartă să împlinească porunca lui Allah. Credincioasa sinceră, căreia i se potrivește această însușire, nu șovăie să răspundă poruncii lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul. După cum spune El:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾

Nu se cuvine unui credincios sau unei credincioase, atunci când Allah și Trimisul Său au hotărât un lucru, să mai aibă alegere în privința lor.

Coran, 33:36

Ea nu spune: *„Acest lucru este potrivit sau nu este potrivit; mi se potrivește sau nu mi se potrivește”* și alte asemenea vorbe, ci se supune și se predă.

În cuvintele *„să-și coboare privirile”*, apare prepoziția *„min”*, care arată o parte. Coborârea privirii este cerută în privința acelor lucruri de la care Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, a poruncit să fie coborâtă privirea. În continuarea versetului vor fi pomenite excepții în privința cărora nu li s-a poruncit aceasta. În cerința de a coborî privirea nu există deosebire între privitul direct la un bărbat și privitul la imaginea lui, fiindcă urmarea este aceeași în ambele cazuri.

Faptul că versetul începe cu coborârea privirii, înainte de păzirea părților intime, înseamnă că începe cu un mijloc care ajută la păstrarea castității. Femeia care nu se îngrijește să-și coboare privirea se expune primejdiei, pentru că Șeitan o atrage

pas cu pas. Dacă omul ar cerceta începutul căderii femeilor desfrânate, încercate cu fapte deosebit de rușinoase, ar descoperi că începutul lor a fost de acest fel: fie că și-au lăsat privirea slobodă, fie că au privit reviste indecente sau imagini care stârnesc dorința, fie că au ascultat cântece păcătoase ori alte asemenea mijloace interzise care duc la adulter, până au ajuns în acea stare. De la Allah cerem ocrotire.

De aceea, Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, a început prin a pomeni un mijloc care duce la fapta rușinoasă; prin aceasta atrage atenția și asupra celorlalte. Orice lucru asemănător, care conduce la desfrânare, are aceeași rânduială. Printre acestea se află ascultarea cântecelor interzise — cântecul este un îndemn la adulter și o cale care duce la el —, privirea imaginilor sau a scenelor interzise, conversațiile oprite ori discuțiile cu femei încercate prin astfel de lucruri neadevărate. Toate acestea pot duce la căderea în fapta rușinoasă.

Apoi a spus: *„să-și păzească părțile intime”*. Păstrarea castității este dintre cele mai importante lucruri de care femeia musulmană trebuie să se îngrijească, folosind orice mijloc care o ajută. Cea care își păzește părțile intime dobândește prin aceasta titluri nobile și alese, pe care nu le dobândește decât astfel: este numită castă, neprihănită, bună, evlavioasă și prin alte însușiri nobile. Cum ar putea schimba aceste nume frumoase cu numele de păcătoasă?! Cum le-ar putea schimba cu nume urâte: adulteră, desfrânată, nerușinată, trădătoare?!

﴿بِئْسَ ٱلِٱسْمُ ٱلْفُسُوقُ بَعْدَ ٱلْإِيمَـٰنِ﴾

Urât este numele de păcătos după credință!
Coran, 49:11

De la Profet ﷺ s-a transmis: „Cine îmi garantează ceea ce este între cele două fălci ale sale și ceea ce este între picioarele sale, îi garantez Paradisul.”[29] Păzirea limbii este un mijloc pentru

29 Relatat de al-Bukhārī (6474), din hadithul lui Sahl ibn Sa‘d, Allah să fie mulțumit de el.

păstrarea castității. Profetul ﷺ spune: „Când fiul lui Adam se trezește dimineața, toate mădularele se smeresc în fața limbii și spun: «Teme-te de Allah în privința noastră, căci noi depindem de tine. Dacă ești dreaptă, suntem drepte; iar dacă te abați, ne abatem.»”[30] Toate mădularele, inclusiv părțile intime, urmează, așadar, limba. Câte femei credincioase, drepte, caste și demne, care trăiau între ai lor în credință, bună purtare și evlavie, nu au fost stricate de vreun lup prin limba lui! Le-a vorbit, la telefon sau prin alt mijloc, cu vorbe delicate și cuvinte ademenitoare și le-a stricat astfel castitatea, onoarea și demnitatea.

Contextul versetului cuprinde apoi numeroase rânduieli însemnate. Cea care le respectă așa cum se cuvine și le păstrează cu grijă ajunge, prin ele, să-și ocrotească părțile intime, să le păstreze nevătămate și să-și mențină castitatea.

﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾

Să nu-și arate podoabele decât ceea ce se vede din ele.
Coran, 24:31

Adică veșmântul exterior care acoperă în întregime trupul femeii: nu are nicio vină pentru că se vede și nici nu poate să-l ascundă. Trebuie însă să aibă grijă ca acesta să nu fie el însuși un veșmânt ispititor. Unele femei aleg o mantie împodobită și ornamentată, care îi ispitește pe bărbați, nesocotind astfel porunca lui Allah din acest verset. Când îmbracă această mantie, trebuie să fie conștientă că este o haină de decență, nu o haină de înfrumusețare.

﴿وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ﴾

Să-și tragă acoperămintele.
Coran, 24:31

30 Relatat de at-Tirmidhī în al-Jāmiʿ (2407), din hadithul lui Abū Saʿīd al-Khudrī, Allah să fie mulțumit de el.

Khimār-ul este veșmântul cu care femeia își acoperă trupul. În prezența bărbaților care nu îi sunt maḥram, ele trebuie să-și tragă acoperămintele peste deschizăturile veșmintelor de la piept, acoperindu-și fața, mâinile, trupul și podoabele, pentru a nu-i ispiti prin acestea și a nu deveni un mijloc pentru apariția stricăciunii.

﴿وَلَا يُبۡدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ﴾

Să nu-și arate podoabele decât soților lor.
Coran, 24:31

După ce Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, a oprit arătarea podoabelor, a pomenit în acest verset excepțiile în fața cărora femeia își poate descoperi fața și mâinile. El a spus: *„Să nu-și arate podoabele decât soților lor."* Ba'l înseamnă soț. Ea își arată podoabele soțului ei. De altfel, femeii nu-i este prescris să-și pună podoabele cele mai frumoase și mai alese decât în fața soțului. Unele femei însă se îngrijesc de podoabe când vor să iasă, la evenimente sau în alte împrejurări, pe când în fața soțului nu se înfrumusețează deloc sau se înfrumusețează prea puțin. Aceasta este o răsturnare a înțelegerii!

﴿وَلَا يُبۡدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوۡ ءَابَآئِهِنَّ أَوۡ ءَابَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوۡ أَبۡنَآئِهِنَّ أَوۡ أَبۡنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوۡ إِخۡوَٰنِهِنَّ أَوۡ بَنِيٓ إِخۡوَٰنِهِنَّ أَوۡ بَنِيٓ أَخَوَٰتِهِنَّ﴾

Să nu-și arate podoabele decât soților lor, taților lor, taților soților lor, fiilor lor, fiilor soților lor, frații lor, fiilor frații lor sau fiilor surorilor lor.
Coran, 24:31

Toți aceștia sunt maḥram pentru ea.

﴿أَوْ نِسَآئِهِنَّ﴾

Sau femeilor lor.
Coran, 24:31

Adică femeile se pot privi unele pe altele, fără restricția de aici. Este posibil însă ca atribuirea *„femeile lor”* să arate apartenența la aceeași comunitate: femeile musulmane, cele de aceeași religie cu voi. În aceasta se află o dovadă pentru cei care au spus că femeia musulmană nu se poate lăsa privită de o femeie nemusulmană aflată sub ocrotirea statului islamic.

﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُنَّ﴾

Sau celor pe care îi stăpânesc.
Coran, 24:31

Robul, dacă aparține în întregime unei femei, își poate privi stăpâna atât timp cât ea îl are în întregime în stăpânire. Dacă proprietatea încetează cu totul sau în parte, privitul nu mai este permis.

﴿أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيْرِ أُو۟لِى ٱلْإِرْبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ﴾

Sau slujitorilor bărbați care nu au dorință față de femei.
Coran, 24:31

Adică bărbații care vă urmează și depind de voi, dar nu au această dorință, precum cel lipsit de discernământ, care nu înțelege acele lucruri, ori cel neputincios, căruia nu i-a mai rămas dorință nici în trup, nici în inimă. Privirea acestuia nu cuprinde primejdia de care este vorba aici.

﴿أَوِ ٱلطِّفْلِ ٱلَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا۟ عَلَىٰ عَوْرَٰتِ ٱلنِّسَآءِ﴾

Sau copiilor care nu cunosc încă părțile intime ale femeilor.
Coran, 24:31

Adică micuții care nu au ajuns la vârsta discernământului. Ei le pot privi pe femeile care nu le sunt maḥram. Allah a arătat cauza: *„nu cunosc încă părțile intime ale femeilor”*, adică nu au cunoaștere despre ele și încă nu s-a ivit în ei dorința. Aceasta arată că femeia trebuie să se acopere în fața copilului care a ajuns la discernământ, fiindcă el cunoaște părțile intime ale femeilor.

Când cugetăm la acest context, intră șoferul și servitorul în aceste categorii sau nu? I-a exceptat Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, în acest verset printre cei în fața cărora femeia își poate descoperi fața sau își poate arăta podoabele? Nicidecum, pe Allah! Nu i-a exceptat. Dimpotrivă, șoferul sau servitorul este un bărbat care nu îi este maḥram, iar femeia trebuie să se acopere în fața lui. Din cauza neglijării acestor rânduieli s-au petrecut multe fapte rușinoase, de care frunțile credincioșilor se rușinează, fie prin consimțământ, fie prin viol. Toate acestea au izvorât din neglijarea poruncilor lui Allah, prin care sunt păstrate ocrotirea și castitatea în această lume și în cea de apoi.

﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ﴾

Să nu lovească din picioare ca să se afle podoabele pe care le ascund.

Coran, 24:31

Și aceasta este dintre rânduielile care ocrotesc femeia și castitatea ei. De pildă, dacă poartă o brățară la gleznă, nu-i este permis să lovească din picior pentru a atrage privirile bărbaților care nu îi sunt maḥram: prin aceasta îi ispitește. Tot astfel, să nu poarte încălțăminte cu toc înalt care scoate sunet, pentru că aceasta evidențiază partea din spate a trupului femeii și face zgomote care atrag privirile bărbaților. Femeia credincioasă, castă și dreaptă se ferește de asemenea lucruri și își alege încălțăminte care nu duce la ceea ce Allah a interzis.

Apoi Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, a încheiat acest verset nobil cu o încheiere măreață și foarte importantă, spunând:

﴿وَتُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

Întoarceți-vă cu toții la Allah, voi, credincioșilor, ca să izbândiți!

Coran, 24:31

Cea care a neglijat și a încălcat aceste îndatoriri să se grăbească, așadar, spre pocăință, pentru a fi dintre oamenii lui Allah care izbândesc.

Sfat și vestire bună

نصيحة وتهنئة

Mai ales în vremea noastră — vremea ispitelor înmulțite, a feluritelor distracții și a numeroaselor lucruri care îi abat pe mulți de la scopul pentru care au fost creați și aduși la existență — se cuvine să stăruim în îndemnul la teama de Allah, Preaslăvitul, la ascultarea Lui și la păstrarea Legii Sale înțelepte, ca sfat pentru robi și ca împlinire a datoriei înaintea lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul. Aceasta este cu atât mai însemnat în privința femeii, asupra căreia se concentrează în vremea noastră uneltiri și planuri țesute pentru a-i doborî decența și castitatea, acoperirea și pudoarea, demnitatea și virtutea.

﴿وَٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيۡكُمۡ وَيُرِيدُ ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلشَّهَوَٰتِ أَن تَمِيلُواْ مَيۡلًا عَظِيمًا﴾

Allah voiește să primească pocăința voastră, dar cei care urmează patimile voiesc să vă abateți foarte mult.

Coran, 4:27

Femeia are îndatorirea, în primul rând, să se teamă de Allah, Domnul ei, să cunoască dreptul Lui asupra sa și ceea ce i-a poruncit El, precum și marile îndrumări și sfaturile potrivite transmise de nobilul Trimis ﷺ. În ele se află castitatea, onoarea, virtutea și fericirea ei în această lume și în cea de apoi. Femeia înțeleaptă, chibzuită și sinceră cu ea însăși nu ia seama la vorbele oamenilor necugetați, care voiesc să-i irosească onoarea și demnitatea, ci își îndreaptă atenția spre cele venite de la Allah și de la Trimisul Său ﷺ. În această privință voi pomeni trei mari hadithuri autentice ale Trimisului lui Allah ﷺ. O chem mai ales

pe femeie să cugete cu grijă la ele și să cerceteze marile înțelesuri pe care le cuprind.

Primul. Al-Bukhārī și Muslim au relatat în cele două Ṣaḥīḥ-uri ale lor[31], de la Abū Saʿīd al-Khudrī, Allah să fie mulțumit de el, că a spus: „Trimisul lui Allah ﷺ a ieșit, de sărbătoarea Sacrificiului sau de sărbătoarea încheierii Postului, la locul de rugăciune. A trecut pe lângă femei și a spus: «Femeilor, dați milostenie, căci v-am văzut alcătuind cea mai mare parte a locuitorilor Focului!» Ele au spus: «Din ce pricină, Trimis al lui Allah?» El a spus: «Blestemați mult și sunteți nerecunoscătoare față de soț. Nu am văzut pe nimeni cu lipsuri în privința minții și a religiei care să-l lipsească de judecată pe un bărbat hotărât mai mult decât una dintre voi.»"

Al doilea. Al-Bayhaqī a relatat în cartea sa as-Sunan[32], de la Abū Udhayna aṣ-Ṣadafī, Allah să fie mulțumit de el, că Trimisul lui Allah ﷺ a spus: „Cele mai bune dintre femeile voastre sunt cele iubitoare, care nasc copii, care se potrivesc cu soții lor și le aduc alinare, dacă se tem de Allah. Cele mai rele dintre femeile voastre sunt cele care își arată podoabele și se umplu de trufie: ele sunt fățarnicele. Nu vor intra în Paradis dintre ele decât atât de puține cât de rar este corbul cu semne neobișnuite."

Al treilea. An-Nasāʾī a relatat în as-Sunan al-kubrā[33], de la ʿUmāra ibn Khuzayma ibn Thābit, care a spus: „Eram cu ʿAmr ibn al-ʿĀṣ, Allah să fie mulțumit de el, la hajj sau ʿumra. Când am ajuns la Marr aẓ-Ẓahrān, am întâlnit o femeie în litiera ei, care își ținea mâna pe litieră. El a coborât și a intrat în trecătoare, iar noi am intrat cu el. A spus: «Eram cu Trimisul lui Allah ﷺ în acest loc. Iată că se aflau acolo mulți corbi, între care unul cu ciocul și picioarele roșii. Trimisul lui Allah ﷺ a spus: „Nu vor intra femeile în Paradis decât atât de puține cât este acest corb între ceilalți corbi."»"

Al-Ḥākim a relatat-o în al-Mustadrak[34] și a spus: „Își ținea pe

31 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (304) și Ṣaḥīḥ Muslim (79).

32 Nr. 13478.

33 Nr. 9223.

34 Nr. 8781.

litieră mâna cu inele." Abū Yaʿlā a relatat-o în Musnad-ul său[35] și a spus: „Am întâlnit o femeie care purta brățări — adică podoabe din aur sau din argint la încheietură — și inele și care își întinsese mâna spre litieră."

Femeie, cugetă îndelung la aceste trei hadithuri! Profetul ﷺ a pomenit Focul și a spus că femeile alcătuiesc cea mai mare parte a locuitorilor lui; a pomenit Paradisul și a arătat cât de puține femei intră în el. Nu a spus acestea pentru a o face pe femeie să deznădăjduiască de mila lui Allah sau să-și piardă nădejdea în îndurarea Lui. Le-a spus ca sfat pentru femei și ca avertizare împotriva celor care aduc mânia și pedeapsa lui Allah și le duc la intrarea în Foc și la pedepsele pomenite în acele hadithuri.

Nu se cuvine oare ca femeia să se oprească sincer asupra acestor hadithuri și să cugete la ele, cercetând pricina acestei amenințări și ferindu-se de tot ce stârnește mânia lui Allah, Preaslăvitul?! Profetul ﷺ a arătat pricina cea mai însemnată și marea încercare care le-a atras multor femei acel sfârșit: expunerea podoabelor, căutarea faimei, trufia și săvârșirea faptelor prin care îi ispitesc pe bărbați. El a spus: „Nu am văzut pe nimeni cu lipsuri în privința minții și a religiei care să-l lipsească de judecată pe un bărbat hotărât mai mult decât una dintre voi."[36]

Femeia înțeleaptă se socotește prea demnă pentru o asemenea însușire și o asemenea stare, de teamă să nu ajungă în Ziua Învierii la acel deznodământ rău și la acel sfârșit dureros. Cugetă, Allah să te ocrotească: atunci când ʿAmr ibn al-ʿĀṣ, Allah să fie mulțumit de el, a văzut în acel loc femeia cu mâna la vedere, arătând podoabele de aur din mână, ținându-și mâna pe litieră, a pomenit amenințarea Profetului ﷺ adresată femeilor. Cum ar fi fost dacă ar fi văzut multe dintre femeile de astăzi, dezgolite, arătându-și podoabele, înfrumusețându-se și parfumându-se și expunându-și frumusețile în chipuri înjositoare?! Nu se tem oare de Allah?! Nu se tem de statul înaintea lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul?!

35 Nr. 7343.

36 Sursele relatării au fost indicate anterior.

Ce nădăjduiește femeia, fie în această lume, fie în Viața de Apoi, când își arată podoabele, când se amestecă printre bărbați și când lucrează înadins pentru a-i ispiti și a le atrage privirile?! Ce bine nădăjduiește de la asemenea fapte și ce virtute așteaptă de la ele?! Pe Allah, aceasta este o mare pierdere, un rău însemnat și o încercare înfricoșătoare. Femeia înțeleaptă, dimpotrivă, se ține cât se poate de departe de asemenea fapte, temându-se de Allah, Domnul lumilor, Stăpânul măreției și al desăvârșirii, și dorind cu râvnă să-L asculte și să-I dobândească mulțumirea.

În această privință, femeia să cugete la ceea ce a relatat imamul Aḥmad în Musnad-ul său[37], de la ʿAbd ar-Raḥmān ibn ʿAwf, Allah să fie mulțumit de el, care a spus: „Trimisul lui Allah ﷺ a spus: «Dacă femeia își împlinește cele cinci rugăciuni, își postește luna, își păzește părțile intime și își ascultă soțul, i se spune: „Intră în Paradis pe oricare dintre porțile Paradisului dorești!”»” Bucurie, așadar, femeii musulmane pentru această nobilă făgăduință și pentru această mare favoare, dacă trăiește ascultând de Allah, împlinindu-I poruncile și ținându-se departe de opreliștile Lui!

Dacă trăiește astfel, are un trai demn și o viață bună, iar în Ziua Învierii o așteaptă o făgăduință nobilă și o mare favoare: mulțumirea Domnului față de ea, intrarea în grădinile desfătării și izbăvirea de pedeapsa lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul. Dacă însă se lasă amăgită de strălucirea vieții lumești, de feluritele ei ispite, de patimile ei neadevărate și de podoaba ei trecătoare, va fi încercată în religia sa, își va pierde buna purtare și castitatea și se va despărți de caracterul, valorile și normele sale.

De aceea, femeia musulmană trebuie să se teamă de Allah, Preaslăvitul, să păstreze ascultarea față de El, să-I împlinească poruncile și să se țină cât mai departe de cauzele abaterii și devierii. Cei care au răspundere trebuie să se teamă de Allah în privința soțiilor și fiicelor lor, să-și împlinească îndatorirea de ocrotire, îngrijindu-le bine, educându-le deplin și călăuzindu-le după normele și rânduielile drepte ale Legii.

37 Nr. 1661.

Femeia este slabă și poate fi influențată foarte repede: aude expresii ademenitoare, cuvinte îndoielnice și vorbe care o ispitesc, despre care se pretinde că sunt sfaturi, și se lasă ispitită de ele. Trebuie însă să fie trează și atentă, să aibă înaintea ochilor teama de Domnul ei și să-și amintească de statul înaintea lui Allah. El o va întreba despre cele venite în Cartea Sa și în Sunna Profetului Său ﷺ. În această privință, să se roage mult și să-I ceară stăruitor lui Allah, Preaslăvitul, s-o păzească de ispite, să-i acopere cele de care se rușinează, să-i liniștească teama și s-o ocrotească prin mijloacele cu care îi ocrotește pe robii Săi drepți. Ruga este cheia oricărui bine în această lume și în cea de apoi. Alături de rugă, trebuie folosite mijloacele folositoare pentru ocrotire, izbăvire, salvare și eliberare de acele lucruri pierzătoare.

Binefacerea veșmintelor și ispitirea prin ele

نعمة اللباس والفتنة فيه

Amintirea unei binefaceri este un mijloc de a-I mulțumi Celui care a dăruit-o, Preaslăvitul, iar mulțumirea este un mijloc pentru sporirea ei. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ۖ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾

Și când Domnul vostru a vestit: „Dacă veți fi recunoscători, vă voi dărui mai mult; iar dacă veți fi nerecunoscători, pedeapsa Mea este aspră.”

Coran, 14:7

Printre marile binefaceri ale lui Allah asupra robilor Săi se află veșmintele, cu feluritele lor forme și numeroasele lor feluri. Ele sunt o mare binecuvântare și o favoare însemnată. De aceea, Allah le-a numărat și le-a pomenit printre marile Sale binefaceri din sura an-Naḥl, pe care învățații o cunosc și ca Sura Binefacerilor, din pricina mulțimii darurilor lui Allah asupra robilor Săi pe care le cuprinde. La sfârșitul enumerării acestor binefaceri, Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, spune:

﴿وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۢ بُيُوتِكُمۡ سَكَنٗا وَجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ
ٱلۡأَنۡعَٰمِ بُيُوتٗا تَسۡتَخِفُّونَهَا يَوۡمَ ظَعۡنِكُمۡ وَيَوۡمَ إِقَامَتِكُمۡ ۙ وَمِنۡ
أَصۡوَافِهَا وَأَوۡبَارِهَا وَأَشۡعَارِهَآ أَثَٰثٗا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٖ وَٱللَّهُ
جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَٰلٗا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلۡجِبَالِ أَكۡنَٰنٗا
وَجَعَلَ لَكُمۡ سَرَٰبِيلَ تَقِيكُمُ ٱلۡحَرَّ وَسَرَٰبِيلَ تَقِيكُم بَأۡسَكُمۡۚ
كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعۡمَتَهُۥ عَلَيۡكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تُسۡلِمُونَ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّمَا
عَلَيۡكَ ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ يَعۡرِفُونَ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُنكِرُونَهَا
وَأَكۡثَرُهُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ﴾

Allah v-a făcut din casele voastre loc de odihnă și v-a făcut din pieile vitelor locuințe ușoare, pe care să le purtați în ziua plecării și în ziua popasului, iar din lâna, blana și părul lor, lucruri de folosință și de care să vă bucurați până la un timp. Allah v-a făcut din cele pe care le-a creat umbră și v-a făcut în munți adăposturi; v-a făcut veșminte care să vă apere de arșiță și veșminte care să vă apere în luptă. Astfel Își împlinește binefacerea asupra voastră, ca să vă supuneți Lui. Dacă însă întorc spatele, datoria ta nu este decât transmiterea limpede. Ei cunosc binefacerea lui Allah, apoi o tăgăduiesc, iar cei mai mulți dintre ei sunt necredincioși.

Coran, 16:80-83

În aceste versete mărețe, Allah, Preaslăvitul, a arătat binefacerea Sa asupra robilor prin faptul că le-a făcut veșminte: cămăși și alte haine din bumbac, in și lână, cu care se apără de căldură și de frig, se înfrumusețează și își acoperă părțile intime.

Fără îndoială, îmbrăcămintea este o mare binefacere și o favoare însemnată. Robul credincios trebuie să-I mulțumească lui Allah pentru ea și s-o folosească în ascultarea Lui, pentru mulțumirea Sa și pentru ceea ce îl apropie de El. Să se ferească foarte mult de nesocotirea poruncii lui Allah în privința formei, felului, condițiilor, rânduielilor și normelor îmbrăcămintii aduse de Lege.

În această privință, musulmanul să se păzească de uneltirea lui Șeitan, de vicleșugul și căile sale ascunse prin care încearcă să-l abată de la adevăr și să-l facă să cadă în felurite încălcări. Allah Preaînaltul a arătat că dușmănia lui Șeitan față de om, în această chestiune și în altele, este veche. În Coran, Preaslăvitul a pomenit înșelarea celor doi părinți ai omenirii și șoaptele prin care a voit să le descopere părțile intime ascunse. A venit la ei pe căi ascunse, s-a înfățișat ca un sfătuitor credincios, le-a jurat aceasta și i-a coborât prin amăgire: i-a făcut să coboare din rangul lor înalt, în care erau departe de păcate, la săvârșirea lor. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَيَٰٓـَٔادَمُ ٱسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ ٱلْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ
فَوَسْوَسَ لَهُمَا ٱلشَّيْطَٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُۥرِيَ عَنْهُمَا مِن
سَوْءَٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَىٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةِ إِلَّآ أَن
تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ ٱلْخَٰلِدِينَ وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّى لَكُمَا لَمِنَ
ٱلنَّٰصِحِينَ فَدَلَّىٰهُمَا بِغُرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا
سَوْءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِ ۖ وَنَادَىٰهُمَا
رَبُّهُمَآ أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن تِلْكُمَا ٱلشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَآ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ

﴿لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ﴾

„Adam, locuiește tu și soția ta în Paradis și mâncați de unde voiți, dar nu vă apropiați de acest pom, căci ați fi dintre cei nedrepți!" Șeitan le-a șoptit ca să le descopere părțile intime care le erau ascunse și le-a spus: „Domnul vostru v-a oprit de la acest pom numai ca să nu deveniți doi îngeri sau să nu fiți dintre cei nemuritori." Și le-a jurat: „Eu vă sunt un sfătuitor credincios." Astfel, i-a coborât prin amăgire. Când au gustat din pom, li s-au arătat părțile intime și au început să pună peste ele frunze din Paradis. Domnul lor i-a chemat: „Nu v-am oprit de la acel pom și nu v-am spus că Șeitan vă este un dușman vădit?" Ei au spus: „Domnul nostru, ne-am nedreptățit pe noi înșine! Dacă nu ne ierți și nu ai milă de noi, vom fi dintre cei pierduți."

Coran, 7:19-23

Allah i-a ajuns însă cu mila Sa și i-a copleșit cu iertarea Sa, după cum spune Preaslăvitul:

﴿وَعَصَىٰٓ ءَادَمُ رَبَّهُۥ فَغَوَىٰ ثُمَّ ٱجْتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ﴾

Adam nu L-a ascultat pe Domnul său și s-a abătut. Apoi Domnul său l-a ales, i-a primit pocăința și l-a călăuzit.

Coran, 20:121-122

Iblīs însă stăruie în tirania sa și nu renunță la nesupunere. Este foarte dornic să-i ducă în rătăcire pe urmași, așa cum i-a amăgit pe cei doi părinți. De aceea, în acest context nobil, li se adresează urmașilor avertizarea împotriva acestui rătăcitor ispititor: să se păzească să nu-i ispitească prin șoaptele sale, așa cum a făcut cu cei doi părinți. Allah Preaînaltul spune:

﴿يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ قَدۡ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكُمۡ لِبَاسٗا يُوَٰرِي سَوۡءَٰتِكُمۡ وَرِيشٗا ۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقۡوَىٰ ذَٰلِكَ خَيۡرٞۚ ذَٰلِكَ مِنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ﴾

Fii ai lui Adam, v-am dăruit veșminte care să vă acopere părțile intime și podoabe. Însă veșmântul evlaviei este mai bun. Acesta este dintre semnele lui Allah, ca ei să ia aminte.

Coran, 7:26

Aici Allah, Preaslăvitul, a pomenit două veșminte dăruite robilor Săi:

• **Veșmântul lăuntric:** evlavia. El rămâne cu robul, nu se învechește și nu dispare câtă vreme robul îl păstrează; el este frumusețea inimii și a sufletului.

• **Veșmântul văzut:** hainele care acoperă părțile intime și goliciunea și care îi înfrumusețează pe oameni.

Dacă omul își pierde sau își scoate veșmântul văzut, i se arată goliciunea. Aceasta dovedește că descoperirea părților intime este un lucru grav și respingător din fire. De aceea, goliciunea este numită saw'a: celui căruia i se descoperă îi aduce neplăcere. Dacă însă lipsește veșmântul lăuntric, evlavia, atunci i se descoperă goliciunea lăuntrică, este atins de rușine și de ocară și cade în felurite forme de stricăciune și josnicie. Se dezbracă astfel de

haina pudorii, a fricii de Allah, a conștiinței că El îl veghează, a acoperirii trupului, a castității și a celorlalte însușiri.

﴿وَلِبَاسُ ٱلتَّقۡوَىٰ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ﴾

Veșmântul evlaviei este mai bun.
Coran, 7:26

Allah spune acestea deoarece îndreptarea lui aduce îndreptarea celor văzute, iar stricăciunea lui aduce stricăciunea celor văzute. Dacă inimile sporesc în evlavie, trupurile se împodobesc, faptele se îndreaptă, iar mădularele se înfrumusețează cu decență, neprihănire, acoperire, pudoare și conștiința că Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, le veghează. Dacă evlavia este smulsă din inimi și acest mare veșmânt se pierde, trupurile coboară în multe feluri de josnicii și în numeroase forme de ticăloșie.

Dușmănia lui Șeitan față de om în privința veșmintelor sale este, așadar, foarte veche, iar vicleșugul lui în această chestiune este vechi: uneltește mult pentru a-l dezbrăca de haine, pentru a-i descoperi părțile intime și pentru a-l lipsi de pudoare și de decență. De aceea, după ce a amintit această binefacere, Allah Preaînaltul li S-a adresat urmașilor:

﴿يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ لَا يَفۡتِنَنَّكُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ كَمَآ أَخۡرَجَ أَبَوَيۡكُم مِّنَ ٱلۡجَنَّةِ يَنزِعُ عَنۡهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوۡءَٰتِهِمَآۗ إِنَّهُۥ يَرَىٰكُمۡ هُوَ وَقَبِيلُهُۥ مِنۡ حَيۡثُ لَا تَرَوۡنَهُمۡۗ إِنَّا جَعَلۡنَا ٱلشَّيَٰطِينَ أَوۡلِيَآءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ﴾

Fii ai lui Adam, să nu vă ispitească Șeitan așa cum i-a scos pe părinții voștri din Paradis, smulgându-le veșmintele ca să le arate părțile intime! El și neamul lui vă văd de unde voi nu îi vedeți. Noi i-am făcut pe șeitani aliați ai celor care nu cred.

Coran, 7:27

Preaslăvitul i-a avertizat pe urmași ca Șeitan să nu le facă la fel cum i-a făcut tatălui lor: să le împodobească păcatele, să-i facă dornici de lucrurile interzise și să-i arunce în greșeală. A arătat că acest dușman îi vede de unde ei nu îl văd. Mālik ibn Dīnār a spus: „Un dușman care te vede, în timp ce tu nu îl vezi, aduce o încercare grea, în afară de cel pe care Allah îl ocrotește.”[38]

38 Tafsīr Ibn Abī Ḥātim, 5/1460.

Dacă acest dușman a reușit, prin uneltire, prin marea sa viclenie și prin șoapte stăruitoare, să-i scoată pe cei doi părinți din Paradis, cu atât mai lesne poate să le aducă urmașilor asemenea vătămări și să le strecoare asemenea șoapte, mai ales femeilor, din cauza slăbiciunii lor și a puținei înțelegeri a multora dintre ele. Prin această înștiințare puternică, Allah Preaînaltul i-a avertizat pe fiii lui Adam să se ferească neîncetat de uneltirea și șoaptele lui. Preaslăvitul a încheiat versetul spunând:

﴿إِنَّا جَعَلْنَا ٱلشَّيَـٰطِينَ أَوْلِيَآءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾

Noi i-am făcut pe șeitani aliați ai celor care nu cred.
Coran, 7:27

Asupra credincioșilor însă el nu are putere:

﴿إِنَّمَا سُلْطَـٰنُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُۥ وَٱلَّذِينَ هُم بِهِۦ مُشْرِكُونَ﴾

Puterea lui este numai asupra celor care îl iau drept ocrotitor și asupra celor care Îi fac asociați lui Allah.
Coran, 16:100

Prin urmare, pe măsura slăbiciunii credinței omului, Șeitan dobândește acces la el. Sunt pași prin care Șeitan îl atrage treptat, până când îl face să cadă în păcat.

Astfel îl coboară în adâncul josniciei și al stricăciunii. Cu femeia, mai ales, se folosește de slăbiciunea și de lipsurile minții și ale religiei ei și o face să cadă în felurite forme de dezbrăcare a hainelor și de lepădare a virtuților, prin pași numeroși și uneltiri necontenite. S-a ajuns astfel ca unele femei să iasă cu capul, gâtul, încheieturile mâinilor, brațele, gambele și altele asemenea descoperite: o lepădare a pudorii și o afundare în rău.

Apoi Allah, Binecuvântatul şi Preaînaltul, le-a adresat fiilor lui Adam, în acest context, o altă chemare legată de îmbrăcăminte, spunând:

﴿يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ خُذُواْ زِينَتَكُمۡ عِندَ كُلِّ مَسۡجِدٖ وَكُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ
وَلَا تُسۡرِفُوٓاْۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ قُلۡ مَنۡ حَرَّمَ زِينَةَ ٱللَّهِ
ٱلَّتِيٓ أَخۡرَجَ لِعِبَادِهِۦ وَٱلطَّيِّبَٰتِ مِنَ ٱلرِّزۡقِۚ قُلۡ هِيَ لِلَّذِينَ
ءَامَنُواْ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا خَالِصَةٗ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ
ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ﴾

Fii ai lui Adam, luați-vă podoaba la fiecare loc de rugăciune! Mâncați și beți, dar nu faceți risipă, căci El nu-i iubește pe risipitori. Spune: „Cine a oprit podoaba lui Allah, pe care El a făcut-o pentru robii Săi, și bunătățile din hrană?" Spune: „Ele sunt pentru cei care cred în viața lumească și vor fi numai ale lor în Ziua Învierii." Astfel lămurim semnele pentru oameni care cunosc.

Coran, 7:31-32

Preaslăvitul a arătat că le-a oferit robilor Săi podoaba, cu feluritele forme și feluri de îmbrăcăminte, precum și bunătățile hranei și băuturii, în toate felurile lor. Regula de bază pentru toate acestea este îngăduința și permisiunea, în afară de ceea ce Legea a interzis. Nimeni nu poate opri vreunul dintre ele decât pe temeiul unei dovezi legale explicite. De aceea, Preaslăvitul a spus: *„Cine a oprit podoaba lui Allah, pe care El a făcut-o pentru robii Săi?"* Adică: cine îndrăznește să interzică binefacerile dăruite de Allah robilor Săi? Cine le îngustează ceea ce Allah a lărgit pentru ei?

Prin urmare, regula de bază pentru obiceiurile legate de mâncare, băutură, îmbrăcăminte, plecare, venire, vorbire și celelalte purtări obișnuite este permisiunea. Nu este interzis dintre ele decât ceea ce Allah și Trimisul Său au interzis, fie printr-un text explicit, fie prin includerea într-o regulă generală, fie printr-o analogie corectă. În afara acestora, obiceiurile sunt permise, după cum arată textul amintit și cuvintele Preaînaltului:

﴿هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ لَكُم مَّا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا﴾

El este Cel care a creat pentru voi tot ceea ce se află pe pământ.
Coran, 2:29

Există și alte texte în acest sens. Allah, Preaslăvitul, le-a poruncit robilor să se îmbrace, fără să stabilească un anumit fel de îmbrăcăminte de care trebuie să se țină. Aceasta se întoarce la obiceiurile și tradițiile oamenilor. Regula de bază în privința veșmintelor este, așadar, permisiunea, după cum a spus Profetul nostru ﷺ:

„Mâncați, beți, îmbrăcați-vă și dați milostenie, fără risipă și fără trufie."[39]

Ibn ʿAbbās a spus: „Mănâncă ce voiești și îmbracă ce voiești, atât timp cât te ferești de două lucruri: risipa și trufia."[40] Legea a adus însă un ansamblu de rânduieli, condiții și limite care trebuie respectate în privința îmbrăcămintii. Ele îi asigură omului fericirea, decența și izbânda în această lume și în cea de apoi. Fiecare musulman trebuie să-și supună îmbrăcămintea rânduielilor Legii și limitelor Islamului, pe care învățații le-au expus în numeroase scrieri, pentru a dobândi virtutea și a-și desăvârși buna purtare.

39 Al-Bukhārī l-a relatat cu lanț suspendat în „Cartea veșmintelor". Cu lanț continuu: Aḥmad (6695), an-Nasāʾī (2559) și Ibn Mājah (3605), din hadithul lui ʿAbd Allāh ibn ʿAmr, Allah să fie mulțumit de amândoi.

40 Al-Bukhārī l-a relatat cu lanț suspendat în „Cartea veșmintelor", iar Ibn Abī Shayba l-a relatat cu lanț continuu în al-Muṣannaf (24878).

Ispitirea prin îmbrăcăminte are multe porți și felurite domenii. Despre felurile de îmbrăcăminte folosite pentru a o împinge pe femeie în capcană ar fi foarte multe de spus. S-a ajuns chiar ca oamenilor buni și virtuoși să le fie greu să găsească haine decente pe care să le cumpere soțiilor și fiicelor lor. Femeia trebuie să se păzească foarte mult de uneltirea dușmanilor și de șoaptele lui Șeitan. Ei fac pași îndrăzneți spre dezbrăcarea femeii de veșmintele ei și spre lipsirea ei de decență, prin numeroase haine aduse pe piețele musulmanilor, ca să o încurce în capcane, să o arunce în rău, s-o preocupe cu felurite haine care o îmbracă lăsând-o goală și să-i aprindă în inimă dorința de a le imita pe nemusulmancele care umblă pe pământ fără o credință care să le oprească, fără un caracter care să le înfrâneze și fără o bună purtare care să le împiedice. Prin toate acestea, vor s-o tragă la lepădarea Legii, la târârea după josnicie și la îndepărtarea de izvoarele castității și ale virtuții.

În Ṣaḥīḥ Muslim[41], de la Abū Hurayra, se relatează că Trimisul lui Allah ﷺ a spus: „Sunt două feluri de oameni dintre locuitorii Focului pe care nu i-am văzut încă: oameni cu bice asemenea cozilor de vacă, cu care îi lovesc pe oameni, și femei îmbrăcate, dar goale, care le fac și pe altele să se abată și care se abat ele însele, cu capetele asemenea cocoașelor înclinate ale cămilelor. Ele nu vor intra în Paradis și nici nu-i vor simți mireasma, deși mireasma lui se simte de la o asemenea și o asemenea depărtare."

Trebuie știut că acoperirea, decența și pudoarea femeii se întorc la puterea credinței și a religiei ei. Să privim, de pildă, la starea lui Umm Salama, Allah să fie mulțumit de ea. Când Profetul ﷺ a pomenit că femeia să lase veșmântul în jos cu o palmă, ea a spus: „Atunci i se vor descoperi picioarele." Profetul ﷺ a spus: „Să-l lase cu un cot, fără să adauge mai mult."[42] Cea cu religia șubredă și credința slabă, dimpotrivă, se preocupă să-și descopere trupul cu o palmă, cu un cot sau chiar mai mult, după măsura șubrezimii religiei. Poate pretinde că aceasta este civilizație, progres și

41 Nr. 5704.

42 Relatat de Abū Dāwūd în as-Sunan (4117), at-Tirmidhī în al-Jāmiʿ (1732), an-Nasāʾī în as-Sunan al-kubrā (9654) și Ibn Mājah în as-Sunan (3580).

rafinament, când, în realitate, este coborâre și pieire.

Femeia musulmană să se teamă de Allah și să fie conștientă de veghea Domnului ei, Preaslăvitul, în ascuns și la vedere. Să știe că acoperirea și îmbrăcămintea ei sunt izvorul decenței sale și un mijloc de siguranță prin care, cu îngăduința lui Allah, este păzită de ispite și de năvălirile răului.

Podoaba credinței

زينة الإيمان

Podoaba credinței este acea mare înfrumusețare și acea podoabă luminoasă și frumoasă pe care, dacă omul primește ajutorul s-o poarte și să se împodobească prin ea, a primit ajutor spre cel mai mare bine și fericire în această lume și în cea de apoi. Ea este adevărata podoabă, fără seamăn și fără egal. Cel lipsit de ea este lipsit de frumusețe, chiar dacă poartă veșmintele cele mai strălucitoare și hainele cele mai frumoase.
Când Allah, Binecuvântatul, a pomenit în sura al-Aʿrāf binefacerea veșmintelor și faptul că le-a dăruit oamenilor pentru podoabă, acoperire și frumusețe, a spus în acel context nobil:

﴿وَلِبَاسُ ٱلتَّقۡوَىٰ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ﴾

Veșmântul evlaviei este mai bun.
Coran, 7:26

Veșmântul evlaviei și podoaba credinței reprezintă adevărata înfrumusețare și podoaba deplină și desăvârșită. Cel care le pierde a pierdut binele, virtutea, farmecul și frumusețea. Ce frumusețe poate fi închipuită fără credință?! Ce farmec și ce bine pot fi închipuite fără teama de Cel Milostiv?! Da, pot exista aparențe înșelătoare și lucruri prin care oamenii sunt ispitiți și cred că poartă cea mai deplină podoabă și cea mai frumoasă înfrumusețare; însă, lipsindu-le podoaba și dulceața credinței, le lipsesc adevărata podoabă și adevărata frumusețe.

Allah le-a dăruit credincioșilor această podoabă și i-a împodobit cu ea. Credința le-a pătruns în inimi, iar ei i-au gustat savoarea și dulceața și i-au cunoscut valoarea și rangul. Simt locul acestei podoabe și o găsesc în inimile lor. Allah Preaînaltul spune în sura al-Ḥujurāt:

﴿وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ حَبَّبَ إِلَيۡكُمُ ٱلۡإِيمَٰنَ وَزَيَّنَهُۥ فِي قُلُوبِكُمۡ وَكَرَّهَ إِلَيۡكُمُ ٱلۡكُفۡرَ وَٱلۡفُسُوقَ وَٱلۡعِصۡيَانَۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلرَّٰشِدُونَ فَضۡلٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَنِعۡمَةٗۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ﴾

Dar Allah v-a făcut iubită credința și a împodobit-o în inimile voastre și v-a făcut urâte necredința, păcatul și nesupunerea. Aceștia sunt cei bine călăuziți, ca favoare și binefacere de la Allah. Allah este Atoatеștiutor, Înțelept.

Coran, 49:7-8

Dovada de aici este în cuvintele *„a împodobit-o în inimile voastre”*: este vorba de credință. Inima credinciosului căruia Allah i-a dăruit să guste această dulceață, să-i cunoască savoarea și să se bucure de această desfătare găsește în ea podoaba și simte că podoaba pe care Allah i-a dăruit-o, făcându-l dintre adepții ei, este adevărata podoabă și adevărata frumusețe. Nu se lasă amăgit de aparențele înșelătoare care îi împiedică pe oameni și îi abat de la împlinirea și desăvârșirea credinței.

Unii oameni au ajuns însă ca, în căutarea unei podoabe închipuite, să nesocotească Legea lui Allah, să nu-L asculte pe Trimisul Său ﷺ și să se împotrivească firii sănătoase cu care Allah i-a creat. În închipuirea lor greșită, cred că dobândesc astfel podoabă și înfrumusețare și că își sporesc farmecul și frumusețea. Nicidecum, nicidecum! Frumusețea nu se dobândește prin nesupunere față de Cel Milostiv, iar podoaba nu se obține prin

nesocotirea nobilului Trimis ﷺ. Realitatea lor este că trăiesc cu iluzii mincinoase, cu păreri stricate și cu schimbări ale firii drepte și ale minții sănătoase.
Omul înțelept își întemeiază podoaba și înfrumusețarea pe cele rânduite pentru el în Legea curată a lui Allah și în Sunna nobilului Său Profet ﷺ. În ruga transmisă de la Profetul nostru ﷺ — aflată în as-Sunan al-kubrā a lui an-Nasāʾī și în alte culegeri, cu un lanț autentic de la ʿAmmār ibn Yāsir, printre rugile din timpul rugăciunii —, el spune:

اللهم زينا بزينة الإيمان واجعلنا هداة مهتدين

O, Allah, împodobește-ne cu podoaba credinței și fă-ne călăuzitori bine călăuziți![43]

Profetul ﷺ Îi cere Domnului său acest lucru măreț, această cerere frumoasă și acest țel nobil: înfrumusețarea prin podoaba credinței și prin frumusețea evlaviei. *„Veșmântul evlaviei este mai bun."*

Această împodobire și înfrumusețare prin credință îi cer robului ajutat de Allah să lupte cu propriul suflet și să ceară ajutorul lui Allah, după cum a spus Profetul ﷺ: „Stăruie în ceea ce îți este de folos și cere ajutorul lui Allah!"[44] El se străduiește să dobândească realitățile credinței și rânduielile Islamului, căutând să-și desăvârșească astfel sufletul și să-și împlinească frumusețea văzută și lăuntrică. În toate acestea cere sprijinul și ajutorul lui Allah.

Podoaba credinței cuprinde ceea ce este văzut și ceea ce este ascuns în rob. Ea împodobește inima prin realitățile credinței și prin temeliile religiei. Cele mai mărețe temelii ale credinței, pe care se sprijină religia lui Allah și această podoabă, sunt: „Să crezi în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în trimișii Săi, în Ziua de

43 Sursele relatării au fost indicate anterior.
44 Sursele relatării au fost indicate anterior.

Apoi și să crezi în hotărârea divină, în binele și răul ei."[45] Acestea sunt principiile și temeliile pe care se înalță această mare frumusețe și această mare podoabă: podoaba credinței. Allah Preaînaltul spune:

﴿لَّيْسَ ٱلْبِرَّ أَن تُوَلُّوا۟ وُجُوهَكُمْ قِبَلَ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ
وَلَٰكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْآخِرِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ
وَٱلْكِتَٰبِ وَٱلنَّبِيِّۦنَ﴾

Dreptatea nu stă în a vă întoarce fețele spre răsărit sau spre apus, ci drept este cel care crede în Allah, în Ziua de Apoi, în îngeri, în Carte și în profeți.

Coran, 2:177

45 Relatat de Muslim (8), din hadithul lui ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb, Allah să fie mulțumit de el.

Și Allah Preaînaltul spune:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ﴾

Trimisul a crezut în ceea ce i-a fost pogorât de la Domnul său, iar credincioșii de asemenea. Fiecare a crezut în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale și în trimișii Săi: „Nu facem deosebire între niciunul dintre trimișii Săi.” Și au spus: „Am auzit și ne-am supus. Iertarea Ta o cerem, Domnul nostru, și la Tine este întoarcerea.”

Coran, 2:285

Și Allah Preaînaltul spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ مِن قَبۡلُۚ وَمَن يَكۡفُرۡ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ فَقَدۡ ضَلَّ ضَلَٰلَۢا بَعِيدًا﴾

Voi, cei care credeți, credeți în Allah, în Trimisul Său, în Cartea pe care a pogorât-o Trimisului Său și în Cartea pe care a pogorât-o mai înainte! Cine nu crede în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în trimișii Săi și în Ziua de Apoi a căzut într-o rătăcire îndepărtată.

Coran, 4:136

Acestea sunt temeliile pe care se clădește această mare frumusețe și pe care se înalță arborele credinței, cel mai împodobit și mai frumos dintre arbori. El se înalță pe o rădăcină statornică, iar din el se răsfiră ramurile frumoase, luminoase și bune — ramurile credinței —, adică feluritele ascultări și apropieri prin care musulmanul se apropie de Domnul său, Preaslăvitul. Apoi vin roadele frumoase, bune și luminoase pe care le culege credinciosul:

﴿تُؤۡتِيٓ أُكُلَهَا كُلَّ حِينِۭ بِإِذۡنِ رَبِّهَا﴾

Își dă roadele în orice vreme, cu îngăduința Domnului ei.

Coran, 14:25

Credinciosul culege neîncetat roadele acestui arbore frumos și luminos, în orice vreme, în această lume și în cea de apoi: fericire, tihna inimii, bucuria ochilor, liniștea sufletului, belșugul mijloacelor de trai, îndepărtarea grijii și risipirea întristării,

precum și alte roade în această viață. Iar răsplata Vieții de Apoi este mai bună și mai dăinuitoare.

Împodobirea celor văzute și înfrumusețarea lor prin credință se împlinesc prin păstrarea obligațiilor religiei și a rânduielilor Islamului pe care robul a fost însărcinat să le urmeze. În fruntea lor se află cele cinci temelii ale Islamului, despre care Profetul ﷺ a spus în hadithul lui Ibn ʿUmar: „Islamul a fost clădit pe cinci: mărturisirea că nu există divinitate vrednică de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este robul și Trimisul Său, împlinirea rugăciunii, darea zakāt-ului, pelerinajul la Casă și postul din Ramaḍān."[46]

Aceste fapte binecuvântate și aceste mari ascultări sunt, cu adevărat, o podoabă și o frumusețe pentru musulman, pe lângă faptul că sunt pricina izbânzii și fericirii lui în această lume și în cea de apoi. Rugăciunea este lumină, strălucire și frumusețe pentru cel care o împlinește. Tot astfel, prin toate faptele de ascultare, robul sporește în frumusețe și strălucire. Dimpotrivă, abaterea de la religia lui Allah, greșeala, nesupunerea și îndepărtarea de ascultarea Lui aduc întunecime pe chip și singurătate în piept.

Tot astfel, întoarcerea de la Legea lui Allah prin practicarea inovațiilor nou introduse aduce această întunecime. ʿAbd Allāh ibn al-Mubārak, Allah să aibă milă de el, a spus: „Adeptul inovației are întunecime pe față, chiar dacă s-ar unge cu ulei de treizeci de ori pe zi."[47] Cu alte cuvinte, ungerea trupului pentru înfrumusețare nu îndepărtează de pe chip întunecimea inovației și a nesupunerii față de Allah.

Dintre marile frumusețe face parte și grija musulmanului pentru normele Legii și pentru caracterul islamic. Dacă Allah îl cinstește cu însușiri alese, cu un caracter desăvârșit și cu o purtare nobilă față de ceilalți, fiecare om care intră în legătură cu el simte acea frumusețe și observă acea bunătate care îl învăluie pe cel împodobit cu nobilele însușiri ale Islamului. Profetul nostru ﷺ a adus norme desăvârșite și însușiri înalte și virtuoase,

46 Relatat de al-Bukhārī (8), a cărui formulare este citată, și de Muslim (16).

47 Relatat de al-Lālakāʾī în Iʿtiqād ahl as-Sunna, 1/159.

care îl ridică pe cel ce le are la trepte înalte și ranguri însemnate, pe lângă răsplata pe care Allah a pregătit-o celor cu un caracter nobil.

Profetul ﷺ a fost întrebat despre cele care îi duc cel mai mult pe oameni în Paradis și a spus: „Teama de Allah și buna purtare."[48] El a spus ﷺ: „Am fost trimis numai ca să desăvârșesc nobilele însușiri ale caracterului."[49] Și a spus: „Cei mai apropiați de mine ca loc în Ziua Învierii vor fi cei dintre voi cu caracterul cel mai bun."[50] Hadithurile în această privință sunt numeroase.

Dintre lucrurile care intră în această podoabă — podoaba credinței și frumusețea acestei religii — face parte și îndepărtarea de faptele reprobabile și de cele interzise. Allah nu le-a interzis robilor Săi vreun lucru decât pentru vătămarea pe care le-o aduce, mai devreme sau mai târziu. Chiar dacă sufletul înclină uneori spre păcat și dorește să-l săvârșească, el este, în realitate, pieire pentru om în această lume și în cea de apoi și o pierdere a strălucirii și frumuseții sale. Dacă face pași în păcat, prin fiecare pas pierde o parte din podoaba și frumusețea credinței, potrivit cu ceea ce a făcut.

48 Relatat de at-Tirmidhī în al-Jāmiʿ (2004) și de Ibn Mājah în Sunan-ul său (4246), din hadithul lui Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el.

49 Relatat de Aḥmad în al-Musnad (8952), din hadithul lui Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el.

50 Relatat de at-Tirmidhī în al-Jāmiʿ (2018), din hadithul lui Jābir, Allah să fie mulțumit de el; temeiul lui se află în cele două Ṣaḥīḥ-uri.

Închei aceste sfaturi și îndrumări cu cele de la care am pornit: chemarea oamenilor Paradisului. Allah Preaînaltul spune:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ يَهۡدِيهِمۡ رَبُّهُم بِإِيمَٰنِهِمۡ
صلے
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمُ ٱلۡأَنۡهَٰرُ فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ دَعۡوَىٰهُمۡ فِيهَا
ج
سُبۡحَٰنَكَ ٱللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمۡ فِيهَا سَلَٰمٞۚ وَءَاخِرُ دَعۡوَىٰهُمۡ أَنِ ٱلۡحَمۡدُ
لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ﴾

Pe cei care cred și fac fapte drepte, Domnul lor îi va călăuzi prin credința lor. Pe sub ei vor curge râuri în grădinile desfătării. Chemarea lor acolo va fi: „Slavă Ție, Allah!”, iar salutul lor acolo va fi: „Pace!” Și sfârșitul chemării lor va fi: „Laudă lui Allah, Domnul lumilor!”

Coran, 10:9-10

Numai de la Allah, Singurul, fără asociat, vine ajutorul de a face binele. Îi cer, Preaslăvitul, să le dea surorilor mele musulmane ajutorul de a folosi bine aceste sfaturi și să ne călăuzească pe toți pe calea Sa dreaptă: calea celor pe care Allah i-a copleșit cu binefaceri, dintre profeți, cei cu totul sinceri, martiri și drepți. Ce buni însoțitori sunt aceștia! Allah ne este de ajuns și El este cel mai bun Ocrotitor. Laudă lui Allah, Domnul lumilor! Binecuvântările, pacea și binele deplin ale lui Allah fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei și companionilor săi!

Glosar

anṣār الأنصار
Companionii medinezi care i-au sprijinit pe Profet ﷺ și pe musulmanii veniți de la Mecca.

khimār خمار
Acoperământ al femeii; în această lucrare, termenul este explicat în legătură cu acoperirea trupului și a deschizăturii veșmântului de la piept.

maḥram محرم
Rudă cu care căsătoria este interzisă permanent, prin rudenie de sânge, alăptare sau legătură de căsătorie.

Sunna السنة
Învățătura și exemplul Profetului Muḥammad ﷺ, transmise prin vorbele, faptele și aprobările sale.

Bibliografie

1. ʿAbd ar-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr, Mawʿiẓat an-nisāʾ (موعظة النساء), ediția arabă de 65 de pagini pusă la dispoziție pe site-ul autorului.
https://al-badr.net/ebook/71

2. Tanzil Project, textul arab al Coranului, Uthmani 1.1. Licență Creative Commons Attribution 3.0.
https://tanzil.net

Indice

castitate 29, 47
credință 1, 3, 40, 41, 43, 55, 56, 77, 80, 81, 85
evlavie 40, 56, 73
Ibn al-Qayyim 30, 42
maḥram 49, 57, 58, 59, 60
Paradis 62, 64, 70, 73, 74, 77, 86
podoabe 57, 63, 71, 80, 81
pudoare 3, 23, 24, 40, 41, 43, 44, 73
rugă 8, 39, 65
Sunna 13, 44, 46, 47, 65, 81
Șeitan 21, 55, 69, 70, 73, 74, 77
veșminte 68, 71

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project, Uthmani 1.1, https://tanzil.net, CC BY 3.0.

Mawʿiẓat an-nisāʾ

Îndemn către femei

Îndemnuri pentru femeia musulmană despre Coran și Sunna, puterea credinței, pudoare și castitate, îmbrăcăminte și buna purtare, însoțite de relatări despre companioane.

Autor: ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro